

Giới thiệu Cậu Nhóc À! Cố Gắng Lên!

Thể loại: Truyện teen, ngôn tình

Đây là câu chuyện mà bạn tớ viết, chính vì cảm thấy khá hay mà mình chia sẻ lên đây để mọi người cùng biết đến.

- Hoàng Ngọc Mai Anh, biệt danh là Jee, hiện nó là sinh viên của trường đại học Ngoại Thương Hà Nội. Là một con người có tính cách vô cùng bá đạo và lạnh lùng.
- Vũ Minh Tường, đang học cùng Jee, tính tình thất thường. Biệt danh của cậu là Key.
- LuLy là em gái của Key, đang là học sinh trường THPT, tính cách nhí nhảnh đáng yêu, khiến ai cũng thích ngay từ lần gặp đầu tiên.
- Shin là em trai của Jee, đang học cùng lớp với LyLy. Tính tình hoàn toàn trái ngược với chị gái của mình.

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc À! Cố Gắng Lên!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Gia đình đại quý tộc

Gia đình Jee và Key là chủ hai tập đoàn lớn về thời trang và đá quý. Vì vậy bốn cô cậu cực kì sành điệu. Hầu như không một bộ quần áo váy vóc nào mà cô cậu mặc nhiều lần cả. Nên tủ quần áo của bốn người này rất to và lúc nào cũng chật hết chỗ để. Cha mẹ Jee là chủ tập đoàn thời trang có ý định hợp tác với bên tập đoàn trang sức nhà Key vì đây sẽ là một cơ hội để hai tập đoàn cùng phát triển và đem về nguồn lợi vô cùng lớn.

Tại phòng Vip khách sạn Intercontinental. Có bốn người gồm cha mẹ Jee cha mẹ Key và đương nhiên họ đến đây chỉ có một mục đích hợp tác thương mại.

- Xin chào rất vui được gặp anh Vũ tổng – cha nó
- Cũng rất vui được gặp Hoàng tổng đây là Hoàng phu nhân có đúng không – cha hấn
- Vâng tôi là vợ anh ấy còn đây chắc là quý phu nhân nhà họ Vũ đúng không rất vui được gặp cô – mẹ nó
- Chào Hoàng tổng Hoàng phu nhân rất vui được gặp hai người – mẹ hấn
- Thôi mọi người cũng biết về nhau rồi chúng ta vào trong nói chuyện dùng bữa – cha nó
- Vâng tất nhiên là vậy mời Hoàng tổng – cha hấn

Bốn người bước vào bàn tiệc, căn bản không có ai ăn cái gì mà học chỉ chú trọng bàn công việc hợp tác của hai tập đoàn.

Đang trong lúc này thì điện thoại mẹ nó reo lên.

- Xin phép anh chị tôi ra ngoài nghe điện thoại một chút – mẹ nó
- Vâng chị cứ tự nhiên – mẹ hấn

Mẹ nó ra ngoài nghe điện thoại còn lại ba người.

- Anh chị cứ tiếp tục chắc là điện thoại của con gái tôi ý mà – cha nó
- Thì ra nhà anh Hoàng đây có lệnh thiên kim mà giấu kĩ vậy tôi cũng không biết – cha hấn
- Tại con bé không thích chứ cũng chẳng phải tôi giấu giếm gì – cha nó
- Chắc thiên kim nhà anh xinh đẹp lắm Hoàng phu nhân cũng đẹp như vậy cơ mà – mẹ hấn
- Đây tôi cũng có mang ảnh của cháu nó hai anh chị có muốn xem không – cha nó

Hai ông bà Vũ cũng muốn xem, cha nó lấy ảnh cho hai người xem, cũng lúc đó mẹ nó đi vào.

- Mọi người xem cái gì vậy – mẹ nó

- À anh chị Vũ đây muốn xem ảnh Mai Anh nhà mình – cha nó
- Thì ra con gái anh chị tên là Mai Anh à đúng là cô bé rất đẹp người đẹp như tên – mẹ hấn
- Đâu có con bé không tốt như anh chị nghĩ đâu – mẹ nó
- Con gái anh chị bao nhiêu tuổi rồi, hình như cũng cùng trạc tuổi con trai tôi – cha hấn
- Con bé năm nay 19 tuổi rồi vậy công tử nhà anh bao nhiêu tuổi – mẹ nó
- Công tử gì cái thằng quý sứ ấy chứ, mà nó năm nay cũng 19 tuổi đấy – mẹ hấn

Mẹ hấn nói xong câu này cả bốn ông bà cùng nhí nhau cùng cười và cả bốn người họ ai cũng hiểu cái nụ cười đó mang hàm ý gì.

Sau khi bàn kế hoạch hợp tác thì hai ông hai bà còn nán lại bàn về một số việc mọi người sắp biết trong thời gian tới, một kế hoạch mà hai bên đặt vào đó số vốn không nhỏ

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc À! Có Gắng Lên!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Công tử tiểu thư chạm trán

CHƯƠNG II CÔNG TỬ TIỂU THƯ TRẠM CHÁN

Hôm sau hai con người bước ra từ sân bay đó là hai nhân vật chính của chúng ta nữ Jee và đại soái ca Key. Tại sân bay có rất nhiều người nhìn ngắm đôi nam thanh nữ tú này bởi hai người đang làm tâm điểm của sự chú ý từ khi bắt đầu xuống khỏi máy bay bởi vì có một vụ cãi nhau long trời lở đất ở đây (không hiểu anh chị này làm cái gì mà vừa gặp lần đầu đã cãi nhau vậy rồi).

Tình hình là thế này, hai cô cậu Jee và Key đang đi rất gần nhau (ê lúc này chưa quen biết gì nhau nha). Key đang đi thì gặp một người đang vội chạy như bay như sắp đâm vào người hấn, may mà hấn né kịp nhưng không biết vô tình hay cố ý mà ngã vô người Jee cái “rầm” (cái này 100% là cố ý nhưng ý mình là tác giả cho cố ý nha hehe

Nó đứng dậy về mặt tức không thể tức hơn trời ơi nó có làm gì nên tội không mà tự nhiên bị ai đó va vào ngã đau thấy mồ, muốn quay lại cho cái hung thủ kia một trận cho không còn đường thoái lui giờ

-Này! Anh kia đi đứng kiểu gì vậy hả? Bộ không có mắt sao? Mắt anh để sau hông à? Đi kiểm tra đi nhá! Đồ mù!

Chửi một tràng dài rồi nó mang theo bụng tức về nhà (ê bà này chửi một tràng rồi vẫn còn tức à xung ghê). Hấn này giờ không có nghe, đang mải thu đồ đứng dậy thì thấy nó đang chửi đến đoạn gần cuối rồi mặt ngu không thể tưởng nổi.

Phía khu để dành cho người đi đưa đón người thân thì có bốn vị phụ huynh của chúng ta đang cười hớn hở bởi không ngờ có vụ trùng hợp vậy, lại thấy hai người nào đó đi cạnh nhau thân mật vậy công tương tượng ra bao nhiêu chuyện, thật là phiền phức

Hai anh chị này theo gia đình yêu quái à không yêu quý về nhà, vì sự nghiệp nói nhiều vô cùng đẳng cấp của hai người mà Jee và Key vừa về đến nhà đã lăn ra ngủ.

Sáng hôm sau Shin đang định hỏi thăm về chuyến đi du lịch dài ngày của cô chị gái thì vừa tới cửa phòng đập vào mặt cậu là bộ mặt vô cùng vô cùng không thể có lời miêu tả.

-Ôi Jee chị bị sao vậy, bộ dáng này

Chưa kịp nói xong câu này thì cậu Shin đã sắp nén cười chết mất rồi. Giới thiệu sơ qua về nhan sắc hiện tại của Jee mặt mũi chưa vệ sinh, tóc lù xù, quần áo lộn xộn, nhí kiểu nghiêng thùng đổ nước là đây

Nhìn không được nữa rồi cậu không thể nhìn được nữa rồi buồn cười chết mất có khi nào người ta đi lộn nhà không vậy trời sao từ bé tới giờ mới phát hiện nhan sắc thật của cô chị yêu quý này ta, phải chụp hình lại ngay mới được càng này không thể bỏ qua

Quay lại tìm gương ôi trời đây là con ăn này nào dám đột nhập phòng bốn tiểu thư

-Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

Đây là âm thanh cuối cùng mà Shin nghe thấy trước khi “rầm” nó đóng cửa đập vào mũi cậu suýt nữa gãy mũi

Một lát sau

Jee xuống phòng khách với bộ dạng khác hoàn toàn so với thời điểm trước đó. Khuôn mặt trắng trẻo, tóc chải buộc gọn gàng xinh xắn, mặc áo màu lam nhạt vậy kè, nhìn thể mŌi ra dáng đại tiểu thư chứ

Shin thấy thể nghịch ngợm chêu chọc

-Nãy em tưởng người ta vô lộn nhà may đấy

-Shopping không cậu hai của tôi

-Tất nhiên đưa người đẹp đi mua sắm là nghề của tôi

-Hay ha để chị mách vụ này với mẹ nha

-Chị

Hai chị em này hài ghê cơ, hai chị em này đi mua trang sức nha em tai thật có hiểu mua trang sức cho chị (nhà giàu nó thể các chế thông cảm)

Chi nhánh tập đoàn trang sức Kim Tín (ề nghe quen nha

Đúng vậy, đây chính là tập đoàn nhà hấn, vậy là sắp có chuyện hay rồi nhá

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc À! Có Cố Gắng Lên!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Cô nương nghĩ cô là ai

Vẫn tại cái quầy trang sức đó nha

Jee nhìn cả cửa hàng trang sức là thấy một bộ trang sức phải nói là đẹp đẹp đẹp vô cùng ý, vậy là Jee chăm luôn, không lo chuyện tiền bạc gì cả. Anh chị này mà lo tiền bạc chắc tôi ra đường cạp đất mà ăn.

Ầy thể cứ tưởng là Jee mua được bộ trang sức ưng ý để tặng mama đại tổng quã nhưng đang lúc đó có một tên không biết từ đâu chui ra nè. À mà có biết chính là cái tên hôm bữa va phải bản cô nương.

-Lấy bộ đó cho tôi – Key

-Cậu, tôi lấy nó trước mà – Jee

Lần trước coi như là tha cho hấn vậy mà hấn còn không biết điều, hôm nay coi như bản cô nương ra tay xem hấn chống đỡ kiểu gì. Dám động vào đại tiểu thư đây cẩn thận không biết xác trôi về đâu nhá con chị đây không phải dạng vừa

Chiến tranh bùng nổ

-Cậu đã mua nó chưa – Key

-Chưa – Jee

-Vậy nó là của tôi – Key

-Này cậu một vừa hai phải thôi nhá tôi lấy nó trước mà – Jee

-Trên bộ trang sức này không phải ghi tên cậu cũng chẳng ai nói đây là của cậu vậy tôi lấy đi được rồi, cậu muốn mua thì bên kia còn nhiều, cái này là của tôi – Key

-Cậu thích thì đi ra mà lấy mấy cái bộ đó đi tôi chọn bộ này – Jee

Thấy khả năng xảy ra chiến tranh địa cầu, nên ra tay gọi là nghĩa hiệp giúp đỡ cô bán hàng khỏi khó sử cũng như đưa bà chẳng lừa nhà mình về tránh thu dọn hậu họa khó khăn.

-Chị thôi đi, một chiếc dây chuyền thôi mà, em thấy đằng kia có một cái đẹp hơn nhiều – Shin

-Thật á ở đâu, sao nãy giờ chị không thấy, sao em không bảo chị sớm – Jee

-Tại chị nãy giờ có nghe em nói đâu, thôi đi thôi ở đằng kia kìa

Biết tính của cô chị quái chiêu này nên Shin cũng dễ dụ cô nàng ra khỏi đây hơn, nhưng việc liệu có dừng ở đây.

Key lấy bộ trang sức rồi nói với cô bán hàng cái gì đó rồi hân cũng chạy mất tăm hơi luôn.

Shin dẫn Jee đi gần hết cái TTTM mà không có cái nào Jee ưng ý nên Shin cũng bị rầy la cho một trận, nhưng cuối cùng về cái quầy hàng ban nãy.

Cô bán hàng vừa nãy vừa bày ra một mẫu mới Jee vừa nhìn thấy vô lấy luôn, nhận mua luôn không để cho ai cướp mất lần nào nữa.

Shin cũng nhờ đó thoát nạn hân ngấm cảm ơn cô bán hàng.

Đã lần thứ hai gặp nhau rồi giữa Jee và Key có chuyện gì sẽ xảy ra đây rất mong chờ.

Không biết đã nói chưa nhưng Jee và Key đi mua dây chuyền là để tặng mẹ, vậy nên đích đến tiếp theo chính là nơi mà mẹ cô đang ở nhà riêng họ Hoàng.

-Mẹ, mẹ ơi mẹ đâu rồi – Jee

-Mẹ đây, Jee của mẹ đâu rồi, nhớ con gái quá cơ – mẹ Jee

-Mẹ à vẫn còn con trai mẹ đây nha sao bỏ bơ con được – Shin

-Con trai nhà ai mà những nhẽo hơn con gái thế này, thật mất mặt quá đi – mẹ Jee

-Mẹ đúng là – Shin

-Thôi mẹ ơi gọi cha nữa tối nay chúng ta làm một bữa ngon – Jee

-Cha con tối nay chắc phải tiếp khách rồi, dạo này nhà ta có hợp tác với Kim Tín nên hơi bận – mẹ Jee

-Mẹ ơi Kim Tín không phải là kinh doanh đá quý sao lại hợp tác với nhà mình – Shin

-Mẹ ơi đừng nói mẹ thi hành cái dự án của con hả, nhớ thất bại thì sao – Jee

-Con gái yêu của mẹ tài giỏi vậy mẹ chỉ giúp chút ít thôi còn lại con sẽ lo – mẹ Jee

Thì ra cái kế hoạch hợp tác lại là của Jee

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc À! Có Gắng Lên!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Cuộc sống sinh viên

- -Chị à không ngờ chưa chị đã bộc lộ tài năng vậy, chắc sau này em chẳng xơ múi được gì đâu nhì - Shin

- -Em đúng là, cũng nên học làm ăn dần đi, sau này lại để vợ dạy nhục lắm – Jee

- -Chị không phải lo lắng gì đâu em bảo cha mẹ già chị đi lấy chồn bây giờ - Shin

Hai chị em này hài ghê quý nhay lắm mà hơi tí cãi nhau nhưng lại vô cùng yêu thương nhau, sao đời gì mà lắm trông gai tại sao mình xinh gái thế nhì

Thôi không chém nữa vô truyện thôi, tối hôm đấy chỉ có ba mẹ con ấm áp hạnh phúc cùng ăn bữa tối. Bữa tối này có lẽ là một bữa chia tay bởi sắp tới Jee cũng sắp nhập học mà trường Shin cũng sắp khai giảng. Đối với Jee cấp học cực kì quan trọng này Jee phải vượt qua bởi nó ảnh hưởng trực tiếp tới công việc sau này của Jee.

Shi thì vẫn nhon nhon bởi năng nay cũng chỉ là năm hai THPT chỉ cần một chút thông minh cũng có thể qua, năm nay cố gắng phá một chút không đợi tới sang năm là hết cơ hội.

Sáng hôm sau là ngày hai chị em Jee Shin tới ngôi trường yêu dấu. Shin có vẻ rất được mọi người chú ý, dù gì người ta cũng đẹp trai con nhà giàu mà, sao không nổi tiếng được đây.

Bên Jee thì khác, vì Jee muốn nên không ai tiết lộ Jee là con nhà họ Hoàng nổi tiếng, Jee chỉ lặng lẽ tới trường và đang kí vào ở kí túc xá. Trường mới, trang mới trong cuộc đời Jee bắt đầu. Nơi đây sẽ ươm mầm tương lai của Jee cũng sẽ ươm mầm hạnh phúc trọn đời của Jee. Nhưng hiện tại phải dọn đồ vào kí túc xá đã, còn phải làm quen mọi người nữa.

- Xin chào chị, em là người mới của phòng này ạ - Jee

- Em là Mai Anh phải không, chị nghe cô quản túc nói qua rồi, em qua bên kia nhá – chị cùng phòng

- Phòng mình có hai chị em mình thôi à chị - Jee

- À còn cái Chi nữa nhưng hình như nó đi đâu rồi ý, à chị tên là Linh quen không giới thiệu – Linh

Có vẻ cuộc sống ở kí túc xá khá ổn ít nhất là bây giờ. Lần đầu Jee sống tự lập, trước đó có thử nhưng toàn là dùng tiền của cha mẹ, lần này Jee chỉ lấy tiền theo tiêu chuẩn của học sinh bình thường còn lại sẽ tự cung tự cấp. Không biết cuộc sống tự lập của Jee sẽ thế nào nhỉ. Suyt nữa thì quen, Jee vừa học vừa tham gia kế hoạch hợp tác của hai tập đoàn nhà Hoàng, Vũ.

Bên nhà Key thì sao nhỉ, anh ta cũng ra sống tự lập, hoàn cảnh không khác nó là bao. Hôm nay Key cũng vác linh kinh đồ đi tới kí túc xá. Phòng Key cũng có ba người là Trung và Nam, nghe tên có vẻ hay nhỉ mọi người còn cứ nói nếu Minh Tường tên là Bắc nauwx thì đủ bộ luôn.

Từ cuộc sống của một đại thiếu gia tiền roi 500k không nhặt bây giờ thành một sinh viên nghèo bên thùng mì gói thật là mất mặt quá đi. Nhưng không sao đây chỉ là vô bực thôi, Key từ giờ sẽ học kinh doanh và bắt đầu từ dự án hợp tác của hai tập đoàn hai nhà Vũ, Hoàng.

Và một người nữa không thể thiếu trong truyện được, Luly, em gái Key năm nay quyết định ra riêng sống, tuy vẫn dùng tiền của cha mẹ nhưng là ở một mình sẽ tự chăm sóc bản thân.

Chuyện của bốn con người này một câu chuyện dài và sâu sắc, để biết học sẽ đi đến đâu, là gì của nhau. Liệu hai nhà Hoàng Vũ có mối tơ duyên nào không đón xem chap sau nha.

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc Á! Cố Gắng Lên!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Tiến sĩ lâm thanh

Gặp lại rồi, không biết hôm nay giữa hai anh chị nhà ta có xảy ra chuyện gì không nhỉ

Hôm nay tại trường đại học Ngoại Thương Hà Nội là ngày vô cùng quan trọng nhất là đối với sinh viên mới như Jee hay Key vậy nên hầu hết sinh viên năm nhất đều có đủ. Khai giảng kì học đầu tiên.

Vì Linh học năm hai còn Chi thì học khác khoa nên Jee phải tới trường một mình, chán thật đó nha. Ngồi nghe qua loa mấy lời thầy giáo nói ở ngoài sân rồi cùng các bạn tới phòng giảng đường để gặp giảng viên chủ nhiệm và làm các thủ tục cần thiết, cuộc sống sinh viên tự lập bắt đầu

Jee học khoa quản trị kinh doanh, chuyên ngành quản trị kinh doanh quốc tế. Lớp của Jee là QTKDQT1. Vì đây là lớp quan trọng của cả khoa nên chủ nhiệm lớp là phó khoa tiến sĩ Lâm Thanh.

- Chào các em sinh viên mới của khoa năm này, thầy là Lâm Thanh phó khoa quản trị kinh doanh, sẽ chủ nhiệm lớp chúng ta suốt năm năm đại học, chúng ta cùng là quen nhá

Sau hồi giới thiệu cũng như điểm danh nó vô cùng kinh ngạc khi biết được hần Vũ Minh Tường, một trong những sinh viên lớp nó chính là cái tên lỗ lã mà nó đã hai lần chạm mặt.

Key cũng ngạc nhiên không kém hai đứa cứ ngây ngô nhìn nhau mà tự nghĩ, cuộc đời thật có nhiều sui sẻo. Thế nhưng thầy chủ nhiệm không để cho hai đứa tiếp tục suy nghĩ, thầy lên tiếng

- Để lớp toàn bộ sinh viên trong lớp ta đều có kết quả tốt chúng ta cùng cố gắng được không

- Được

Sau khi nghe thầy nói cả lũ sinh viên đều đồng thanh đáp nhưng vẫn không làm hài lòng được tiến sĩ khó tính

-Nói to lên xem nào, toàn thanh niên gì mà yếu thế

-ĐƯỢC

Vì có lời khiêu khích của thầy cả lớp như hét lên, cái lớp này sẽ có nhiều đặc biệt trong những năm trong trường này đây.

-Thầy cần hai trợ giảng trong lớp mình, bạn nào xung phong nào

-Em ạ

Cả lớp quay lại xem hai cánh tay vừa giơ lên cùng lúc, hai chủ nhân của hai cánh tay ấy cũng nhìn về phía đối phương và thầm chửi thề trong lòng, sao sui sẻo thế không biết. Văng chủ nhân của hai cánh tay đó là Jee và Key. Hai ông bà oan gia ngõ hẹp.

-Hai em xung phong làm trợ giảng, có phải là Vũ Minh Tường và Hoàng Ngọc Mai Anh phải không, từ hôm nay hai em sẽ làm trợ giảng của tôi và nhận được trợ cấp của trường, mong chungs ta sẽ hợp tác vui vẻ

-Vâng

Câu nói như thánh chỉ chém đầu hai tên ngây ngốc, trời ơi phải làm sao bây giờ, hợp tác cùng oan gia, đây quả là một ý kiến vô cùng vô cùng khiến người ta muốn đi chết mà. Thôi không ai có thể trái lại định mệnh phải nghe theo thôi biết làm thế nào được. Sẽ rất khó khăn để vượt qua quãng đường tiếp theo đây.

Sau buổi đầu tiên gặp mặt toàn thể lớp xuống căng – tin xả lảng một buổi, cả thầy giáo cũng đi.

Tiến sĩ Lâm Thanh là một người vui tính, tuổi còn khá trẻ mới có ba mươi hai, khá teen hợp với sinh viên, được nhiều sinh viên yêu mến là một thành phần không thể thiếu trong các cuộc vui. Thầy cũng góp phần không nhỏ cho câu chuyện đầu nha, như thịt chó phải có mắm tôm, thầy là chất xúc tác vô cùng hữu hiệu.

Sau cuộc vui chơi xả lảng sinh viên trong lớp ai cũng vui trừ hai người nào cũng biết Jee và Key, oan gia khó giải, cái chức trợ giảng này khó làm đây. Hết chap rồi hẹn gặp ở chap sau

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc Á! Cố Gắng Lên!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Buổi học đầu tiên

Năm nay là năm nhất nên hầu hết sinh viên chỉ học những môn cơ bản chứ không học chuyên môn vậy nên gần hết cả lớp học cùng nhau. Khổ thân Jee, Key oan gia kiêu gì mà khó tránh vậy trời. Đành phải quen dần với người oan gia khó tránh này thôi. Được không, thấy hai người này hòa hợp chắc chót luôn quá

Thế thôi, Key với Je vẫn tránh nhau như tránh bão ý, cũng may tiến sĩ Lâm Thanh dạy chuyên môn không dạy mấy môn cơ bản không thi có mà chánh bằng mặt.

Rồi không biết anh chị này sẽ ra sao đây thấy có một sự hơi hơi giống cái người ta hay nói, ghét của nào trời trao của đấy rồi nha. Quay lại với lớp học nào, tiết bây giờ là Toán Cao Cấp. Môn này đã được định hình là một trong những cực hình của học sinh theo khối A. Nhưng cũng không phải là khó lắm đối với những người trong lớp học này. Nghĩ gì chứ người ta cũng là lớp trọng điểm của khoa nếu cả cái toán này không qua thì về nhà bán giấy vụn đi.

Lớp khá nhiều học sinh ưu tú nên tiết học khá là an bình trôi qua. Mà hình như quên một chi tiết vô cùng quan trọng thì phải, lớp học của Jee hình như toàn con trai nha, nhìn lại mới thấy lớp có gần sáu mươi người có mười ba nữ thôi, à lộn mười bốn nữ, tnhs cả Jee mà. Nhưng chênh lệch nam nữ có ảnh hưởng gì không nhỉ, xem tiếp nhá.

Giờ thể dục, quái nhì, sao lên cấp ba đã bỏ họa nhạc rồi mà lên cả đại học vẫn còn học thể dục là sao. Thông báo tin nóng của chị Jee đây, học ba năm cấp ba đi xin năm kì thể dục, kì cuối năm lớp mười hai, thầy giáo bệnh nặng cho qua hết. Với thành tích vô cùng ưu tú đó đối với môn thể dục này Jee có một cảm giác khiến người ta cảm thấy có quỷ dữ ở đây.

Với Key thì ngược lại. Key từ bé thể lực tốt học rất nhiều môn thể thao, chơi mấy môn đó như ăn com bữa, lâu lâu hồi cấp ba còn đi thi được bao nhiêu giải nữa đó. Đây biết ngay là hai người này có gì đó ngược nhau mà, thôi ngược nhau thì càng tốt hai người bổ xung cho nhau là vừa, của chồng công vợ.

Thể dục một chạy nhanh. Trời có lộn không vậy, Jee trước giờ chạy nhanh đến nỗi không theo nổi ốc sên, giờ chạy nhanh chắc chết là cái tí phần trăm. May quá còn một cách cứu chữa, chạy bền. Tuy rằng chạy bền với chạy nhanh không khác nhau là mấy nhưng có lẽ may ra cái này thì Jee có thể qua này.

-Cả lớp chạy một vòng quanh sân trường cho tôi.

Thầy thể dục cho sinh viên luyện tập nhưng không biết bao nhiêu con tin đang kêu gào, Trong đó có Jee. Một vòng ít nhỏ, ai thử đi vòng quanh trường đại học Luật Hà Nội đi, xem có hết tiếng đồng hồ không. Giờ chạy quanh sân trường này, thôi đăng kí số báo danh ở chỗ diêm ca ca trước đã.

Key thì hí hửng quá đi, cho mà biết Vũ Minh Tường này từng đạt giải nhất điền kinh thành phố đó, lâu không giãn gân cốt rồi, chiến luôn.

Cuối cùng, sau sự nỗ lực này nì của những bạn yếu đuối không chạy được là, chạy thêm một vòng sân trường nữa. Thầy ơi có cần nghiêm khắc vậy không, sinh viên sau này đảm bảo hận thầy đến tận sương tủy, lúc đó thầy tha hồ mà hưởng.

Nói thì nói vậy thôi chứ vẫn phải chạy chứ sao, ai bảo thầy là giảng viên em là sinh viên cơ chứ, sau này nếu nhà em giàu em sẽ mua trường này rồi đuổi việc thầy luôn tránh họa cho các đàn em khóa sau.

Này thầy có làm gì nên tội cơ chứ các em xem lại đi, có khi thầy còn làm việc tốt nữa đấy.

Xem chuyện tốt của thầy thể dục nhà, chap sau mong hai anh chị có thể yên bình

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc À! Cố Gắng Lên!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Hóa giải oan gia

Xin chào, tác giả vừa mới có chuyện vui nha vậy nên se cho hai anh chị nhà mình chút hạnh phúc. Nhưng mà, muốn hạnh phúc á, cứ từ từ, khổ một chút đã hìhì. Đó là gì, chạy hai vòng sân trường thôi mà.

Chạy, lại chạy, địa ngục đòi Jee đây rồi, hôm nay thử cố gắng một chút, cố lên không thể buổi học đầu tiên đã không suôn sẻ được, cố lên, cố lên, cố mãi không lên. Đù má, Jee vừa chạy được nửa đường, đã có thành tích vô cùng vượt trội là chạy cuối lớp. Trời đất có cần trêu ngươi con người vậy không.

Jee đã ở cuối rồi, phải cố gắng một chút, cố gắng lên, Jee chạy thực mạng lên phía trước. Nữ chính của chúng ta đang vất vả với thử thách đầu thời gian đại học này thì nam chính ở đâu vậy trời. Ở đây chứ đâu, Key đã chạy hết vòng đầu rồi giờ đang bắt đầu vòng thứ hai và quan trọng nhất là đi đầu và bỏ xa những sinh viên khác trong lớp, anh chị này có cần tương phản vậy không, người chạy đầu người đi cuối, thật là hết nói nời.

Jee cuối cùng cũng chạy qua một vòng, bị các bạn cùng lớp bỏ xa, khiến cho Jee càng đâm đầu vô chạy nhưng sức người có hạn, lúc này Jee đâm đầu vào chạy giờ thì mệt tốc độ có thể nói thua ốc sên. Bỗng Jee thấy trước mặt toàn một màu đen với sao cùng trắng. Jee ngất ngay trên đường chạy, các bạn đi trước đã bỏ xa không biết có ai đến cứu Jee không đây.

Key đã chạy xong hai vòng đang đi về phía trước thả lỏng thì gặp một xác chết, à không gặp Jee ngất ngay trên mặt đất. Key quả thật là có thù với người này nhưng khi người ta gặp chuyện khó thì máu trượng phu nổi lên. Quyết định bế Jee lên đi tới phòng y tế gần nhất. Đây là sân lớn nhất của toàn trường, đi tới phòng y tế khá xa vậy mà quanh sân lại có nhiều người vậy thật là biết thế không bế cái của nợ này nữa rồi.

Nói vậy thôi vẫn phải đưa người ta đến chứ, Key dù gì cũng là nam tử hán đại trượng phu cơ mà. Vậy là Key phải đưa Jee tới phòng y tế tiện thể làm phụ tá luôn.

Sau một thời gian vô cùng dài khoảng hơn hai tiếng cuối cùng cô nương nhà ta đã tỉnh.

-Cậu tỉnh rồi à

-Cậu, sao tôi ở đây

-Cậu đang chạy thì bị tụt huyết áp, ngất, tôi bế cậu vào đây

-Vậy à, tôi, tôi

-Thôi nghỉ đi tôi không đợi lời cảm ơn của cậu đâu, tôi tổn thọ mất.

-Minh Tường à, cảm ơn cậu, xin lỗi cả những việc trước đây nữa

-Thật không ngờ cậu lại xin lỗi tôi trước đây, thôi nghỉ đi, tôi không để bụng chuyện đó đâu, tôi cũng có lỗi mà

-Nếu cậu cũng có lỗi thì cũng phải xin lỗi tôi chứ

-Cậu. không phải tôi vừa cứu cậu sao

- Ai nói cậu cứu người thì không phải xin lỗi chứ
- Thôi được tôi xin lỗi được chưa, bây giờ tôi phải về rồi
- Ừ tạm tha cho cậu đó, về cẩn thận
- À cậu có quen ai ở đây không để tôi gọi lên chăm sóc cậu
- Tôi chẳng quen ai ngoài mấy người cùng phòng cả, cậu có thể gọi giúp tôi chị Linh ở phòng 506 được không
- Cậu ở phòng đó á
- Ừ có sao không
- À không có gì, tôi đi chút nữa sẽ gọi chị ấy lên cho cậu, nghỉ đi

Hìhi hôm nay toàn màu hồng thôi nhá, chúc chị Jee mau khỏi bệnh để thành cặp với anh Key. Hôm nay toàn bộ thâm thù đại hận của hai con người này đã được chút bỏ qua một tai nạn mà không tai hại. Hai người này coi như xong nha, tiếp theo sẽ là chút thời học sinh cấp ba vô cùng ngây thơ trong sáng cũng đầy màu hồng. Đó là chuyện gì mọi người chắc cũng đoán ra rồi chứ, tất nhiên là hai con người còn lại rồi, là Hoàng Minh Quân và Vũ Thị Ngọc Uyên. Hẹn gặp lại chap tới chap 8 lớp 11 huyền thoại. Mọi người lướt qua cho xin một cái con men đi thấy chẳng có cái nào à

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc Á! Có Găng Lên!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Lớp 11 huyền thoại

Bình thường thì nếu lớp 10 học trường nào thì lớp 11 học trường đó phải không. Nhưng tại ai con người sắp nói đến phá phách quá một năm phải chuyển trường mấy lần liền. Năm nay nhá Luly bị cấm túc luôn, nếu mà còn phá quậy nữa thì chỉ có một con đường thôi, nghỉ học. Nhưng mà Shin nhà mình cũng khá hơn đâu, sau vụ bà chị lảm chuyện bắt được khi đi chơi bar từ hồi cuối năm ngoái đã đóng đinh ở cái trường này rồi.

Ngày đầu tiên của năm học này, thật là quan trọng nha, nhưng đối với người khác thôi, còn đối với anh chị này thì á, nghỉ con mẹ nó ở nhà cày LOL cho nó đã.

Ngày thứ hai sau khai giảng, đi học chính thức nè. Vì là học sinh mới nên Luly đặc cách cho mình đi muộn, đến lúc vào lớp rồi đã thấy mặt cô này ở đâu đâu.

Tiết đầu mới tới đó được giáo viên chủ nhiệm dẫn lên tận lớp nha

- Cả lớp chú ý, lớp ta có học sinh mới,
 - Thật à cô, nam hay nữ vậy, xinh không cô, giàu không cô,...
 - Giữ trật tự Uyên, em vào giới thiệu với các bạn đi
 - Chào các bạn mình tên là Vũ Thị Ngọc Uyên, các bạn cứ gọi mình là Luly nha
 - Luly, tên gì nghe buồn cười vậy, sao không đặt milu hả tụi bay
 - Tớ nghĩ cái tên cao quý như Milu phải dành cho bạn chứ minhhd chỉ xứng với cái tên Luly thôi
- Ầy vừa vào lớp đã chiến tranh bùng nổ rồi, đúng là.
- Uyên, em xuống bàn cuối ngồi đi, à, cả lớp, Minh Quân đâu
 - Cô ơi hôm qua chia tay đời độc thân cậu ấy uống hơi quá chén chắc tiết ba sẽ lên cô ạ
 - Cái thằng này thôi, lớp ổn định đi, học tiết một

What the fuck cלט, chia tay đời độc thân không phải mới lớp 11 đã lấy vợ rồi chứ hay là ăn cơm trước keng rồi. Con gà mới của lớp đang ngẩn ngơ với mớ hỗn độn trong suy nghĩ.

Mà thế nào không biết nhưng sao lũ kia nói chuẩn thế đúng tiết ba thì Minh Quân đến, tiết ba là tiết văn ác mộng của khối A, đừng quên lớp này A1

-Thưa thầy em đến muộn

-Minh Quân, em biết chịu phạt thế nào rồi chứ

-Dạ rồi ạ, thầy cứ xõa đi

-Được lớp trưởng, xuống phòng lấy giáo pháp lên đây

-Dạ

Lần đầu đi học mà lại được gặp thầy giáo dạy văn dùng giáo pháp dạy học sinh cái này thú vị nha

-Dạ giáo pháp của thầy đây thầy

-Quân lần trước mấy chai

-Dạ mười ạ

-Lần này

-Mười rưỡi ạ

-Được mười một chai đi cho tròn

-Thầy không phải gian lận của em nữa chai

-Được xử hết mười rưỡi chai đó đi

Biết giáo pháp là gì không, mười chai rưỡi nước khoáng tinh khiết mỗi chai nửa lít, anh này khỏe

Sau một thời gian dài thì Shin cuối cùng cũng uống xong từng đầy chai nước

-Rồi vào lớp học bài

Shin thoát nạn chạy về chỗ thì tròn mắt nhìn vật thể lạ ngồi ở bàn của mình. Ủa cơ phải uống nhiều nước quá gây hoa mắt không vậy

-Cậu là Minh Quân phải không – Luly

Ai đó mãi mắt tròn mắt dẹt nhìn không để ý người đẹp đang hỏi

-Minh Quân, em không vào chỗ còn đứng đó là gì

Thầy dạy văn thấy có cây chuối chiếm diện tích lớp lên ra lệnh chặt hạ hộ lớp

-Thầy ơi ai đây

-Hình như là học sinh mới thầy cũng không rõ lắm

-Nhưng mà sao cậu ấy ngồi chỗ em

-Chuyện này em hỏi thầy thì thầy hỏi ai

-Em không biết thầy lo đi

-Thì có hai ghế một bàn đầy ngồi tạm đi

-Không

Nãy giờ Luly nhìn lăm rôi nha, bốn tiểu thư đây đã hạ cố tới ngồi với người mà người còn lăm điều à, không muốn ngồi thì cút.

-Này cậu

-Từ từ đã

-Này cậu

-Cậu im một chút đi không bản thiếu gia cho cậu lượn khỏi trường này bây giờ

Thiếu gia giận rồi đó

-Ê cậu nghĩ cậu là cái gì mà cậu dám đuổi tôi hả tôi nói cho cậu biết nhá bản tiểu thư đây hạ cố tới ngồi đây là phúc của cậu ngoan ngoãn im miệng cho tôi

Tiểu thư cũng đâu có vừa, theo suy xét của tác giả là chiến tranh bùng nổ thì phải

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc Á! Cố Gắng Lên!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Lăn chạp trán không đơn giản

Cả lớp nhìn về địa bàn chiến tranh đang nổ ra, bàn cuối đứng không. Thầy giáo dạy văn cũng ngừng dạy để giải quyết mâu thuẫn nội bộ, à không nội bàn

-Thôi nào, hai em, ngồi chung một chút có sao đâu, học hết tiết này rồi các em có chuyện gì thì giải quyết

Thầy nghĩ sao vậy tụi này mà ngừng cãi nhau á, bây giờ cả hai đều không muốn dừng đây, thầy vó can được không. Không phải chỉ hai đại nhân vật không muốn dừng đâu, cả lớp cũng muốn là hai người tiếp tục cãi nhau để cả lớp đỡ phải học văn nữa đây

-Bao giờ cậu ấy chuyển chỗ thì thôi

-Bao giờ cậu ấy xin lỗi em, nếu không, thì ngồi đất đi

-Cậu vừa vừa phải phải thôi nhá

-Đây là cái tội dám to tiếng với tôi nhá

-Đây là chỗ của tôi từ đầu, cậu dựa vào cái gì chiếm chỗ của tôi

-Tôi dựa vào cô giáo xếp chỗ cho tôi ở đây, cậu nếu không xin lỗi tôi đừng có trách tôi tàn độc

-Tôi chẳng làm gì để phải xin lỗi cả

-Đây là cậu thách thức sức nhẫn nại của tôi đấy nhé, gặp chuyện gì thì đừng nói tôi không rộng lượng

Ầy có chuyện rồi, chiến tranh thế này không biết hai người này có họ với Hít-le không nhỉ

Thôi không cần biết là hai người có anh em với cái ông chết tiết kia không, chỉ cần biết hai anh chị chiến rất máu, sau này nên gia nhập giang hồ hội

-Thưa thầy lúc này thầy bắt Minh Quân uống nước để phạt bạn ấy ăn gian, trước ngược bạn ấy treo túi bóng đựng nước kia kìa thầy

-Cậu, sao cậu thấy

-Tôi đã nói rồi, không nghe lời tôi là lỗi của cậu, giờ cậu cứ chuẩn bị tinh thần đi

Chết cha, anh này làm ăn kiểu gì đấy làm ăn bất chính lại để người ta nắm thóp phát này thì phạt cái gì đây, mong là không phải nhập viện

Không có nói điều thầy dạy văn trường này rất bá đạo, có thể bỏ cả một tiết học để làm một số việc gì đó ví dụ như hôm nay, bỏ tiết này để trừng phạt cậu học trò quái chiêu. Cầu trời khấn phạt cho Minh Quân bình an đi.

-Minh Quân, em có biết làm như vậy sẽ bị thầy phạt sao không

-Dạ em, em không biết.

Công nhận chẳng ai biết cái tình huống này phải xử lý như nào cả, căn bản chưa đưa nào thử nên không biết

-Thầy ơi em nói thầy cái nè

-Bạn học mới em muốn nói gì

Hai thầy trò thì thâm thâm một chút, hội ý nội bộ đã xong, Luly góp ý một vài biện pháp quái chiêu để trị cái kẻ quái chiêu ý mà. Đã ai biết rằng con gái thù rất dai chưa. Nếu chưa biết thì xem đây Shin ơi đặc tội với con gái có lẽ là việc ngu nhất đời mày Shin ạ.

-Quân, nếu em đã không muốn uống nước vậy thì thầy sẽ cho em thoát cái cảnh uống nước cục bộ vậy

-Là sao thầy

-Lớp trưởng, chạy ra quán thịt chó đối diện cổng trường xin thầy mấy quả ớt

Hả, không phải chứ, Shin từ bé tới giờ sợ nhất ăn ớt nha, mà lớp trưởng cũng tốt tính lắm cơ, lấy cho hẳn chục quả ớt chỉ thiên. Chết đến nơi rồi. Số tận. Shin ngậm đắng nuốt cay cho từng quả ớt vào miệng nuốt, thù này không trả không phải nam nhi.

Lúc đó Luly lại lấy cái chai nước ra uống mới kích thích lòng người chứ

-Uống không

-Có

Sao tự dưng tốt thế nhỉ không phải là vừa mới trả đũa người ta cơ mà, chắc à động lòng thương người rồi à. Nhưng đâu có ai tưởng tượng rằng, Luly vụng về lỡ tay làm rơi trái nước xuống đất, xong, khỏi uống. Hình như đây là chai nước cuối cùng của cả lớp thì phải.

Mặt Shin không biết do ăn ớt nóng hay tức giận mà đỏ ửng, quân tử trả thù mười năm chưa muộn, cứ cẩn thận nha tiểu thư Luly đáng yêu

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc Á! Có Găng Lên!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Nhiều lúc chiến tranh mới vui

Ngày hôm sau tới trường, có vẻ hôm nay hai anh chị này khá hòa bình, ai ngồi chỗ đấy, không gây gổ đánh nhau khiến cho hàng loạt khá giả trong lớp vỗ tay khen bé, à lộn vỗ tay ủng hộ hòa bình.

Nghĩ gì mà hai người này yên bình đây nằm mơ à. Học sử bao nhiêu năm không biết trước khi xâm lược nước khác thì luôn có một thời gian chuẩn bị lương thảo vũ khí à, mất mặt quá đi cái lớp chọn.

Hi chuyện vui đây nè

Tiết một hôm nay là giờ toán. Lớp chọn A đương nhiên có hứng thú với môn toán rồi. Cả lớp học hành nghiêm túc. Khoan không phải cả lớp học hành nghiêm túc, còn bàn cuối lớp. Một anh thì cầm vô điện thoại cày MU đại chiến một chị cúi vô máy tính bầy cày LOL nghiêm túc thế mà.

-Quân em sử dụng điện thoại trong giờ phải không

-Dạ cô

-Dạ cái gì, suốt ngày MU lên bảng chữa bài cho cô

-Cô ơi

-Gi nữa

-Bạn bên cạnh còn mang hẳn Ipad đi cày LOL cô cũng gọi lên nốt đi

A, hất xì, Luly đang đánh liên minh thì cứ thấy nháy mũi, hay anh đẹp trai nào nhắc đến nhỉ, thôi đẹp cũng không chơi được, bỏ qua, đánh tiếp, trận này khó, PK liên tiếp 7 trận không thắng thật mất mặt mà.

Cô giáo dạy toán nhẹ nhàng thanh thoát bước tới chỗ bạn học mới Ngọc Uyên. Còn Ngọc Uyên yêu dấu thì đang cố gắng, rất cố gắng để đánh ván này nhưng kết quả thì lại khiến người ta thất vọng mà. Lại thua, muốn đập máy quá, tức chết mất thôi. Ném máy tính bầy lên bàn từ miệng nhỏ xinh xắn phát ra một câu chữ thê

-Mẹ nó, lại thua không chơi nữa

-Em nói gì cơ

Luly đáng yêu chuyển sang đáng thương quay lại nhìn thì thấy quanh mình có khoảng hai chục đôi mắt nhìn mình không chớp mắt. Chưa bao giờ nhìn thấy người đẹp hay sao vậy mồn da mặt người ta giờ. Nhưng mà hình như bên cạnh không phải đôi mắt háo sắc thì phải, là cô giáo dạy toán phải không. Tiêu đời rồi

- Dạ em có nói gì đâu cô
- Vậy à, lên bảng chữa lại bài cô vừa chữa
- Dạ bài cô vừa chữa em, em
- Nếu không làm được ra ngoài cửa đứng
- Dạ em đi đứng đây cô nhưng mà cô ơi tí cô mang nước cho em nhá, em nhanh khát lắm

Câu cuối của Luly khiến cho cả lớp phá lên cười, chắc sắp lớp mất thôi.

- Quân ai cho em ngồi xuống
- Thì bạn ấy thay em làm rồi thầy cô
- Ngọc Uyên không làm được, em lên làm
- Em lên làm hả cô
- Không làm được thì cũng ra đứng
- Dạ nhưng cô ơi tí cô mang nước tiện thể mang cho em ít đồ ăn vặt nhá cô em nhanh đói lắm.

Lần này lớp còn cười to hơn lần trước, cô giáo dạy toán sắp tăng xông mất rồi. Học trò thật là.

Thế là hai đại nhân vật ra đứng phạt ở cửa lớp. Trời hiện giờ đang gọi là se se màu thu. Thôi nói mẹ nó ra là hơi lạnh đi, hai người được thời tiết tạo điều kiện cho việc cãi nhau thêm hăng hái

- Tên kia cậu chơi game bị cô bắt được thì thôi đi sao lại lôi tôi theo
- Nay thứ nhất tôi có tên có họ đảng hoàng, tôi tên Hoàng Minh Quân, cậu có thể gọi tôi là Minh Quân hoặc Shin cũng được tôi không tên là kia, thứ hai, không phải là nhà cậu cũng chơi game trong giờ sao oan lắm à
- Vậy tôi cũng nói cho cậu Shin đây biết nhá tôi tên Vũ Thị Ngọc Uyên, cậu có thể gọi tôi là Ngọc Uyên hay Luly tôi không tên là này. Với lại tôi chơi game kệ tôi ảnh hưởng tới kinh tế nhà cậu à

Không biết cuộc cãi nhau này sẽ đi đến đâu trong tay hai tên ngang bướng không ai trị nổi này đây.

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc À! Có Găng Lên!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Khởi động dự án

Quay lại với chị Jee anh Key. Đã được một tháng hai người ở kí túc xá. Mấy hôm nữa toàn trường được nghỉ lễ nên hai người đang gói ghém đồ chuẩn bị về. Đồ cũng không có gì nhiều chỉ thu dọn một chút, mang theo một số đồ cần thiết là được.

Sau sự việc hôm thể dục quan hệ hai bên đi lên đáng kể, hai người họ không coi nhau như kẻ thù truyền kiếp nữa, hơn nữa còn khá thân với nhau nữa. Cũng may, nếu cứ ghét nhau thì làm sao đâu là hai trợ giảng độ hợp tác phải trên mức bình thường đó nha. Thôi nói chuyện phiền ít thôi, xem về nhà có gì không nào.

Nhà Key

- Chào cha, chào mẹ con mới về
- Về rồi hả con trai, thế nào học có vất vả không, xem con gầy đi kia, hay con ra ngoài ở đi sao phải ở trong kí túc xá chứ
- Mẹ con không sao, với lại ở trong đó cuộc sống đi vào nề nếp hơn, có nhiều bạn, con thích ở trong đó

Vừa về tới nhà Key bị mẹ làm cho chóng mặt luôn, nhìn về mặt bà soi xét, phát này mắt miếng thịt nào chắc bà phải đưa Key vào lọ ngâm cho đỡ hao mắt thôi

-Bà làm gì mà kinh vậy, nó đi học chứ có đi đánh trận đâu, Key vào phòng cha có chuyện muốn nói

-Dạ vâng cha đợi con chút ạ

Phòng làm việc của ông Vũ

-Cha, có chuyện gì

-Con còn nhớ lần trước ta nói với con chuyện nhà ta và nhà họ Hoàng có hợp tác đúng không

-Dạ con có nghe ạ

-Ta muốn con phụ trách dự án này. Đây là dự án vô cùng quan trọng đối với cả hai bên, bên nhà họ Hoàng sẽ hết sức cẩn trọng, con hãy thực hiện cho thành công dự án này, cha muốn đưa con dần vào quản lí công ty.

-Bây giờ có sớm quá không cha, con mới 18 tuổi, với lại chưa từng làm công việc này, bây giờ phụ trách dự án lớn tỉ lệ thành công sẽ không cao như các nhân viên có kinh nghiệm

-Dự án này tuy lớn nhưng lại dễ thực hiện cha muốn con nhờ nó làm bàn đạp đưa con lên vị trí của cha

-Con sẽ cố gắng nhưng con không dám chắc thành công.

-Yên tâm khó khăn có cha giúp đỡ

-Cảm ơn cha

Thì ra là hợp tác hai công ty nhà Vũ – Hoàng bắt đầu, thời kì này bận đây. Đối với lần đầu tiên dấn thân vào thương trường thì Key có vẻ khá tự tin, đằng sau có hậu thuẫn mà

Tình hình bên Key khá ổn định, bên nhà Jee thì sao nhỉ.

-Mẹ ơi con về rồi

-Cục cưng của mẹ về rồi à, có khỏe không

-Dạ khỏe như trâu ý mẹ ạ

-Thôi đi cô, về được bao lâu

-Dạ khoảng một tuần

-Thế à, mẹ định để con với Shin phụ trách dự án con đề ra

-Thật sao mẹ, nhưng mà cả con và Shin đều bận học làm sao giờ

-Việc học để mẹ lo cho, mấy tiết học thôi mà nghỉ thoải mái, mẹ báo trước với nhà trường cho

-Dạ cảm ơn mẹ, con yêu mẹ nhất

-Cô chỉ gọi nịnh thôi, vào nhà đi, thay quần áo tắm rửa rồi xuống nhà ăn cơm

-Vâng ạ mama

Jee làm động tác chào kiểu quân đội rồi lên phòng thay đồ tắm rửa, vậy là dự án Jee nghĩ ra thành công rồi, xem nào đá quý, thời trang, nghĩ tới thôi là muốn làm liền à hưng phấn quá đi.

Vậy là phần sau trở đi liên quan tới thương trường khốc liệt rồi hehe, sẽ có chuyện hay đây. Trên thương trường thù hạ bất lưu tình xem thế nào, có khốc liệt bằng chiến tranh lần đầu gặp không.

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc À! Có Găng Lên!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Cu shin không tham gia, dự án vẫn tiếp tục

Từ lúc về tới nhà Jee chỉ dành khoảng ba chục phút để ăn uống nghỉ ngơi, còn lại chúi đầu vào nghiên cứu tài liệu về dự án. Công việc này Jee rất thích nhưng lại rất khó với năng lực của sinh viên năm nhất khả năng thành công rất thấp, việc cho thêm Shin vào cũng không tăng được tỉ lệ thành công là bao. Thật là đau đầu.

Bên nhà Key có vẻ nhà hơn cũng ít nhất là chơi bởi hết buổi hôm nay. Key vẫn thông thả gọi điện thoại hỏi về chuyến đi của hai anh cùng phòng. Cũng không thiết lắm nhưng ở tập thể thì cũng nên tạo chút quan hệ. Suốt ngày chơi không lo mà làm đi, phát này công việc có mà đề nặng đầu.

Mọi việc có vẻ vẫn chưa có gì không hoàn hảo cả, nhưng không phải là nó sẽ ổn định đến cuối. Ngay sau đây chính là một sự cố nhỏ.

Shin cuối cùng cũng về mẹ xuống nói chuyện phụ trách dự án. Không biết sự cố xảy ra là gì nhỉ

-Shin mẹ bảo cái này

-Mẹ bảo gì để mai được không mẹ

-Mẹ bảo ngay bây giờ, vào phòng mẹ ngay

-Vâng ạ

Thật sự Shin không muốn bị bảo cái gì đâu, hôm nay bị cô Luly gì đó chỉnh một muốn chết rồi, bây giờ còn phải bày kế sách chỉnh cái cô gái mắc dịch đó mới được.

Nhưng thế thôi vẫn phải vào nghe chứ sao giờ, sao dám lơ đãng ngoảnh với mama đại tổng quản cơ chứ.

-Shin mai con tạm nghỉ học giúp chị con phụ trách dự án hợp tác nhà Hoàng – Vũ

-Mẹ nói đùa à

-Đùa cái gì thẳng này, mẹ nói nghiêm túc đấy

-Mẹ à con mới học lớp 11, con biết làm cái gì đây

-Không biết làm thì đi học việc, có ai chưa học đặc biệt làm chưa

-Thôi mẹ ơi để con tham gia sau đi con bây giờ chưa thích hợp đâu mẹ

-Cái thẳng này, mày lười quá đi, lần này cho thoát, không có lần sau đâu

-Vâng mama

Tất nhiên cậu không tham gia rồi cậu mà tham gia thì nhờ cô nhóc kia nghĩ cậu sợ thì sao chứ, ngày mai cậu phải chỉnh cô ta từ từ.

Vậy là Shin đã rút lui khỏi kế hoạch này, chỉ còn Jee và Key lần đầu hai nhóc vào nghề không biết có thể cứng được trên thương trường day sóng này không. Nhờ sự giúp đỡ của các vị phụ huynh hai nhà mong hai con người này sẽ làm nên kì tích

Vì để tiện cho việc phụ trách dự án Jee tạm thời bỏ được bổ nhiệm là trưởng phòng kế hoạch của công ty nhà họ Hoàng. Phòng kế hoạch được ví như trái tim của công ty đủ biết là khi Jee được đặt cách là trưởng phòng này có ý nghĩa to lớn thế nào. Sự kì vọng của bốn vị phụ huynh không những là chỉ vào kết quả của cuộc hợp tác này mà còn là quan hệ giữa hai đại công ty.

Bên nhà Key còn hoàng tráng hơn, Key đương đương ngồi vào vị trí phó tổng giám đốc, có khả năng sau dự án này thì Key phải ngồi luôn ở đó. Nhà họ Vũ thực sự rất tham lam, lần này hợp tác giữa hai công ty không những muốn thu được lợi nhuận lớn mà còn thu được đại nhân tài.

Nghe qua có vẻ dự án của hai anh chị này sẽ có khả năng thành công là rất cao nhỉ nhưng không biết liệu sự hợp tác này có phải là một sự hợp tác giữa hai đại công ty hay không thương trường vô cùng khóa đoán nhất là đối với những người lão thành như lão Vũ và lão Hoàng sự thật phía sau mà chỉ hai con người này biết là gì.

Thương trường là một đấu trường không thấy máu, nhìn qua rất yên ổn nhưng thực sự thì còn khốc liệt hơn chiến tranh. Tất cả rồi sẽ ổn thôi đừng lo

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc Á! Cố Gắng Lên!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Gặp lại

Sau một tuần dầm đầu vào tài liệu hôm nay Jee hoàn thành bản hợp đồng tạm thời. Cân đo, đóng đếm từng li từng tý xét sao cho công ty có lợi mà không để người ngoài biết được lợi ích về mình. Làm cho người bên kia thấy chính họ cảm thấy họ được lợi và thiệt thòi về mình là tốt nhất. Người làm được như vậy không là cáo già trong thương giới cũng là được đào tạo từ nhỏ

Bên nhà Key cũng đang chuẩn bị vài thứ để đi gặp đối tác lớn. Việc hợp tác lần này vốn để đưa Kim Tín đi vào ngành thời trang. Ngành thời trang may mắn vốn đang lên ngôi trên thị trường Việt Nam. Dù Kim Tín trước nay lấy nghề kim hoàn làm gốc. Nhưng càng ngày càng nhiều công ty tham gia ngành này, việc làm ăn của Kim Tín chẳng lại không còn phát triển như thời hoàng kim nữa. Vậy nên cách đơn giản nhất để tiếp tục phát triển công ty vào ngành khác.

Địa điểm gặp hôm nay là công ty Rolly Fashion nhà họ Hoàng. Đại diện bên nhà họ Hoàng là trưởng phòng kế hoạch Jee Hoàng Ngọc Mai Anh. Đại diện bên nhà họ Vũ, phó tổng giám đốc Key Vũ Minh Tường.

Tại phòng họp

- Trưởng phòng, bên Kim Tín đã đến

- Bảo lễ tân đưa họ lên đây.

Jee dứt khoát ra lệnh cho trợ lý. Trợ lý Hà làm ở đây đã ba năm, tuy không lâu nhưng đã lâu năm. Đã từng ở phòng kế hoạch, biết được bao nhiêu giao dịch thương giới nhưng chưa thấy vụ giao dịch nào thú vị như vậy. Trưởng phòng mới tới chưa đầy một tuần nhưng lại đảm nhận dự án có tầm quan trọng ảnh hưởng tới cả công ty. Công ty này cũng chưa thấy ai như cô trưởng phòng này cả, không có chút mưu mô gì cả.

Chị Hà cũng không đứng đây nữa chạy tới đại sảnh cùng với lễ tân đón đoàn hợp tác bên Kim Tín.

Đại diện bên Kim Tín khiến chị Hà không khỏi suy sưa, không phải chứ, bên mình đã là một người trẻ tuổi y như vậy mà bên kia cũng không khác là bao. Quan trọng là tại sao mà người đại diện bên kia sao đẹp trai dữ vậy thật là tuổi trẻ đẹp trai

Lướt qua vẻ mặt hóm hỉnh của bao nhiêu nhân viên nữ Key đi thẳng lên phòng họp. Công ty này sao vậy chứ, tuyển nhân viên là để làm việc chứ đâu phải ngắm trai.

Tới phòng họp mở cửa ra, tự nhiên Key đứng ngậy người khiến chị Hà đi sau đâm thẳng vào lưng Key. Key thấy Jee ở sẵn trong phòng họp. Hôm nay Jee không ăn mặc kiểu sinh viên nữa. Quanh thân là bộ đồ công sở ôm khít tông màu trắng đen. Nhìn thân hình chuẩn như bốc lửa trong mắt đàn ông. Nhìn cô bây giờ không giống người con gái năng động của sinh viên đại học mà là người phụ nữ chín chắn của công việc.

Jee cũng không khác hơn là bao. Từ giây phút nhìn thấy Key ở cửa tới giờ Jee không hề động đậy cũng không nói năng gì. Key hôm nay trông khác hẳn những lần trước gặp. Không biết là do một tuần không gặp hay là bối cảnh khác nhau khiến Jee không hình dung ra Key. Hôm nay anh mặc âu phục trắng tông tuyết tông đen trắng với cô. Hôm nay anh mang vẻ anh tuấn của một người đàn ông trưởng thành. Anh như một tổng tài quyền lực nhưng lại mang theo sức hút vô cùng lớn

Dừng tầm năm phút để định thần, hai người tiếp tục vào việc qua trọng, kí kết hợp đồng. Có lẽ hai người nên không tỏ ra thân thiết bởi trong công việc thì mối quan hệ kiểu này tốt nhất không để cho ai biết thì tốt hơn. Thế nhưng đó tất cả đều là suy nghĩ của bên Jee còn nó có phải ý kiến của Key không thì tùy.

Mọi sự đều do người quyết. Thành sự hay không cũng chẳng do con người quyết. Là do số phận quyết định.

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc Á! Có Găng Lên!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Kí kết hợp đồng

Bên Jee thì cứ coi như không quen biết, Key thì khác anh lại tự nhận quan hệ ngay từ đầu khiến người ta không thể phản bác

- Mai Anh, cậu là ở công ty này ư, phụ trách dự án này à, cũng trùng hợp nhỉ

- Đúng vậy, cậu là đại diện bên nhà họ Vũ phải không, mời ngồi

- Tất nhiên, hôm nay không phải là buổi gặp mặt mà là thỏa thuận hợp đồng

Hai bên tịch cực thảo luận về những điều khoản trong hợp đồng. Trong công việc hai người không để một chút riêng tư đi vào. Hai người rất chuyên nghiệp trong công việc dù là sinh viên chưa có kinh nghiệm nhưng trong thảo luận thường đưa ra những lí lẽ vô cùng sắc bén và để cho những người có kinh nghiệm phải thán phục.

Hai đoàn người có vẻ khá đồng ý với nhau qua các điều kiện tuy nhiên một điều khoản cuối cùng thì lại gây ra hai bên mâu thuẫn

- Tôi phản đối điều khoản cuối cùng tại sao khi hợp đồng này không được thi hành lại phải bồi thường tới 30 lần theo tiêu chuẩn cũng chỉ là 10 lần
 - Bên Rolly Fashion các cô phải hiểu rằng Kim Tín tồn tại trước nay đều lấy chữ tín làm đầu, mọi hợp đồng của bên chúng tôi đều vậy
 - Dù thế nào thì con số 30 lần này là quá cao, khi hợp tác với chính phủ cũng không cao như vậy
 - Cũng không phải là quá đáng lắm chúng ta chắc chắn sẽ hợp tác thành công, điều khoản này chỉ là chắc chắn thêm cho hợp đồng thôi, và lại chúng tôi nếu hủy hợp đồng cũng phải chịu tương tự
- Thế rồi Jee vẫn phải nhường Key một vế, một hợp đồng tuy có điều khoản đó thì có vẻ khiến cho hợp đồng chắc chắn hơn tuy nhiên có điều khoản này vào trong hợp đồng chắc chắn bên còn lại đã có toan tính nếu không khi cô phản đối họ sẽ không liều mạng ngăn cô phản đối.
- Để chắc chắn hơn cô xin nghỉ một thời gian rồi tiếp tục đàm phán. Trong thời gian nghỉ cô chạy nhanh lên phòng làm việc mở cuộc gọi video với mẹ
- Có việc gì con gái
 - Mẹ, việc đàm phán có vấn đề con muốn hỏi ý mẹ một chút
 - Chuyện gì, nói sơ qua đi
 - Những điều khoản khác khá ổn còn điều khoản cuối nếu bên nào hủy hợp đồng thì bồi thường 30 lần giá trị hợp đồng
 - Sao 30 lần, con có lộn gì không
 - Thì đó con mới gọi cho mẹ
 - Không được đề điều khoản đó, con có thể giữ chân họ tới khi mẹ đến hoặc có thể tự đàm phán ít nhất cũng giảm tới còn 20 lần thì còn tạm ổn
 - Con cũng nghĩ vậy

Vậy là trở lại phòng họp sau một hồi đàm phán vất vả và cuối cùng hai bên cũng nhất quyết đối với điều khoản nếu hủy hợp đồng thì sẽ bồi thường 20 lần toàn giá trị hợp đồng.

Tuy bên Kim Tín không vừa ý cho lắm nhưng khi bên Rolly Fashion đã kiên quyết như vậy cũng không tiện cương quyết. Về phần Mai Anh, cô cũng không có vừa ý, tuy điều khoản này căn bản không mang lợi về bên nào nhưng chắc chắn là khi soạn ra điều khoản này họ đã có toan tính trước. Mà khi họ đã có toan tính trước chắc hẳn họ sẽ được lợi hơn khi có điều khoản này. Mà điều này tương đương với lợi ích của bên nhà họ Hoàng bị mất đi một phần. Đúng là cáo già giới thương trường không tha cho gà con mới vào nghề

Dù có nhiều khúc mắc nhưng sau cuộc đàm phán hai bên vẫn đi ăn bữa trưa ở nhà hàng đối diện công ty. Thương trường là vậy, dù trong lòng có thế nào đi nữa thì trước mặt vẫn phải tỏ ra vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc À! Có Gắng Lên!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Trở về trường học

Nghỉ một tuần là đủ, dù gì bây giờ Jee và Key vẫn là sinh viên vẫn phải tiếp tục đi học còn về phần hợp đồng thì để người trong công ty lo là ổn.

Nghỉ lại đáng buồn cười, mới hôm qua là trưởng phòng kế hoạch với phó tổng giám đốc hôm nay lại là hai đứa sinh viên nghèo ngồi nhai mì tôm. Hay thật đó.

Cả hai vẫn thống nhất chuyện là con của hai tập đoàn lớn không cho mọi người biết chỉ hai người họ biết đủ rồi. Hai người cũng không muốn gây chú ý ở trường đại học, muốn học hành cẩn thận, không chơi bời như hồi cấp ba nữa.

Hôm nay lớp lại căng nữa rồi ngày học 9 tiết, về tới nhà mệt muốn chết luôn. Key đâm đầu xuống giường thân yêu để ngủ. Thời sinh viên là thế không chủ động được thời gian có hôm học một tiết có hôm học tám chín tiết. Cứ như vậy chắc chết mất. Thôi cố lên dù gì đây cũng là tuổi đẹp nhất không trải phí đời người

Jee còn bận hơn Key nhiều biết không, sau thời gian học Jee còn tới công ty xem xét hợp tác giữa hai tập đoàn cho lập kế hoạch thiết kế mẫu hàng, hàng trăm việc đập lên đầu không nghĩ vào đầu Jee còn không kêu ca này con trai kêu cái gì mà kêu mệt mỏi quá đi

Dự án này có vẻ khá lâu mới hoàn thành đây. Nếu vậy hai công ty và hai con người này còn gắn bó với nhau dài dài, tất nhiên viễn cảnh đó xảy ra nếu

mọi chuyện đều ổn. Nhưng liệu có chỉ dừng lại ở dự án không hay hai con người này còn gắn bó với nhau hơn nữa hoặc cũng có thể duyên phận của họ chỉ dừng ở đây.

Hai anh chị thì ổn định được ở trường rồi còn hai em ra sao nhỉ. Shin và Luly vẫn thế. Vẫn đại chiến thế giới, đến nề phục hai con người này vì kiên trì cãi nhau hay nói họ là hai người cứng đầu cãi cố đây. Dù gì có vẻ cặp oan gia này không dễ giải quyết như cái cặp anh chị tự nhận là xong đâu.

Hôm nay tới lớp vẫn cái vụ chỗ ngồi, dù kiến nghị với giáo viên chủ nhiệm không biết bao nhiêu lần nhưng kết quả cuối cùng vẫn chỉ là ngồi yên đấy hoặc ra khỏi lớp. Hai con người không thể hợp ý nhau này cuối cùng cũng nghĩ ra cách giải hòa ổn thỏa. Thực ra cũng chỉ là tạm thời thôi hai người này giải hòa lâu dài phúc cho đất nước quá rồi

Cũng đơn giản, cái trò mà thời học sinh nào cũng gặp qua ngăn chia bàn. Shin nửa trái, Luly nửa phải ai sang ngăn người kia bị đánh.

Thế rồi vẫn còn tiếp tục cãi nhau, cái này cũng đơn giản nữa, đồ vật sang ngăn thì sao. Thôi cho thùng rác thẳng tiến đi. Đồ sang ngăn là mất

Vẫn chưa xong hai tên đại ma đầu tranh thủ bày rác lên ngăn người bên cạnh. Cái này khó vậy là cãi nhau tiếp tục. Từ hôm Luly nhập học tới giờ chưa được một tháng thì một tháng lớp này chưa được học trọn vẹn một buổi nào với hai người này.

Như thế cũng không phải là cách. Hai người này không xử lý ân oán cá nhân khiến cho cả lớp bị ảnh hưởng không phải là điều tốt vậy nên cần phải có một sự kết thúc cho chuyện này. Nhưng muốn kết thúc thì ít nhất một bên phải nhận trách nhiệm về mình

Tại đây lớp 11A1, bảy giờ 10h 30p ngày 5 tháng mười có một quyết định quan trọng được rút ra sau hội nghị cấp cao các thành viên của tổ chức 11A1 đó là để ha người này chấm dứt ân oán bằng phương pháp cá nhân cụ thể là cái gì hai người tự nghĩ tuy nhiên nếu ngày 6 tháng 10 trở đi mà hai con người này vẫn gây mất đoàn kết như vậy thì coi như số họ đen bị cả lớp xử. Số khổ nó thế mà. Oan gia khó giải quyết phải làm thế nào đây rất mong chờ vào chương sau, mong mọi người ủng hộ truyện mình ná

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc Á! Có Găng Lên!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Giải quyết ân oán tại bar May

Sau khi bị uy hiếp một cái nặng nề hai tội nhân của lớp vì muốn cứu bản thân quyết định thành lập gấp rút một cuộc họp nội bộ bàn về việc giải hòa

- Tôi với cậu có thể ngồi cùng bàn mà không cãi nhau ư
- Tôi không nghĩ như vậy. Cũng có thể nó xảy ra khi cậu mơ
- Tôi mơ cũng không bao giờ mơ tới chuyện này, hay cậu hằng đêm mơ về tôi nên nói vậy
- Thôi đi nếu mơ về cậu chắc đêm đó tôi thức trắng vì ác mộng mất
- Cậu nói gì cho cậu nói lại lần nữa đây cậu dám nói tôi là ác mộng tôi cho cậu gặp ác thực
- Dù như cậu mơ thấy cậu không là ác mộng thì là gì, yêu mộng chắc thôi đi
- Cậu dám nói tôi như vậy cậu muốn ăn đánh rồi à
- Cậu lại muốn lũ kia đưa vào vành móng ngựa lần nữa à
- Thôi đi không thể giải quyết ở đây được thì đi đâu giải quyết đây
- Bar
- OK tối nay Bar MAY dám không
- Thích thì nhích được cậu lấy phòng đi, 9h tối nay gặp, không gặp không về
- OK cảm ần gian, nếu ần gian là con cún
- OK

Cuối cùng cũng thấy anh chị có tiếng nói chung nhưng không biết được bao lâu, tình hình như vậy có vẻ hơi khó đây.

9h tối tại Bar MAY một quán Bar khá lớn trong thành phố. Căn bản cả hai bên đều có thể lực ở đây nên không ai ần gian được. Hôm nay hai anh chị đến

đây với phong cách đúng chuẩn bụi đời.

Chị áo dây đen, áo bò cao, quần Jean rách gối, giày bánh mì sứt mẻ. Anh áo ba lỗ, quần cộc, mũ đinh, đeo khuyên tai khuyên rón

-Dân chơi đây

-Nói nhiều vào đi

-Được phòng số 1

Đúng là lột hết mặt nạ rồi lúc sáng người ta còn là cháu ngoan bác hồ học sinh nghiêm túc đó. Người ta nói vào buổi tối là lúc con người tẩy trang tuy không liên quan nhưng hơi giống lúc này.

Hai người trẻ tuổi bước vào trong phòng số 1 phong vip của Bar, bên ngoài là tầm khoảng hơn trăm người đợi. Đó đều là đàn em của Jee và Key trước kia. Cách đây ba năm hai người này cũng đã từng bá chiếm giang hồ. Tuy vậy hai con người này lạ chẳng sảy ra xung đột bao giờ nên không biết nhau. Jee và Key đi học đại học vốn đã bỏ cái trò trêu che này rồi nhưng thế lực còn lại vẫn tồn tại. Người của hai phe vẫn thường tụ tập ở Bar MAY, cứ địa của cả hai bên. Mấy tên đàn em cũng có việc làm ăn ở đó cũng không thể chết đói chờ hai người kia. Bất ngờ hôm nay lại gặp hai người kia

Hai tên đứng đầu thấy Shin và Luly đã quá quen mặt. Họ thấy rõ ở đây có xung đột nên có lẽ nên báo cho hai đại ca đại tỷ của họ.

-Đại ca / tỷ, có chuyện rồi

-Có chuyện gì, tao không tham gia vào đánh nhau hay bất cứ thứ gì liên qua đâu

-Không em không gọi đại ca / tỷ như mọi lần đâu, anh / chị biết chuyện gì không

-Có chuyện gì nói luôn đi ông / bà mày buồn ngủ

-Em gái / trai đại ca / tỷ tới Bà không những vậy còn cùng một cậu / cô nào đó vào phòng kín nữa

-Cái gì

-Đại ca / tỷ đến nhanh đi em không biết xử lí như nào đâu

-Được tao đến đây

Không biết hai người này là gì mà hai cuộc nói chuyện giống nhau thế. Căn bản không cần biết, chỉ cần biết hai người kia sắp mất mạng, hai anh chị đại đã chính thức tham gia cuộc chơi

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc À! Có Gắng Lên!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Anh trai chị gái

Với tốc độ nhanh nhất hai người thay đồ. Không mặc bộ đồ ngộ nghĩnh ở nhà nữa, Jee là một cây quần áo da, đeo đôi boots đen đã từng nổi danh một thời, đeo một bên bông tai kim cương đỏ, mặc vào áo một dây kim loại, rũ bừa mái tóc, trở về với Jee thời cấp ba chị đại Mai Anh. Cũng ngay tòa nhà ki túc xá đó Key cũng diện nguyên cây da đen. Cầm lấy chiếc chìa khóa xe đua lâu ngày không dùng chạy xuống bãi đỗ xe của một Bar gần trường lấy con yêu ra phóng tới Bar MAY.

Hai con người ở trong phòng số một vẫn không biết gì vẫn tích cự cãi nhau. Nhân viên phục vụ đi vào, lần này là lần thứ ba rồi mỗi lần một chai vodka loại nặng vậy mà hai anh chị học sinh này vẫn gọi tiếp. Nhưng quan trọng là mỗi lần ra ngoài đều bị người của hai bên tóm lại hỏi tấp tới.

Cuối cùng anh chị đại cũng đến người hai phe chạy ra chào đại ca đại tỷ của mình. Hai người mới đến tông tông xuýt tông đen da, không để ý mấy người xung quanh, tiến thẳng vào phòng số một. Đã quá quen với quả Bar này Key từ bên trái Jee từ bên phải hai bên như hẹn nhau cùng mở cửa hét lớn vào căn phòng đang tràn ngập mùi rượu

-Luly / Shin về nhà cho anh / chị

Hai người nghe thấy tiếng hét suýt thủng màng nhĩ đó quay lại giật mình nhìn thấy hai đại tổ tông nhà mình. Hai kẻ sợ sệt coi người còn lại là phao cứu sinh không phải hắc bạch lang thần mạng số chiếu tử đến rồi chứ

Khoảng tầm mười lăm phút sau

- Cậu là anh trai của cô bé đó sao
- Đúng Luly là em gái tớ, vậy cậu cũng là chị gái cậu nhóc kia rồi
- Lũ này thật là mới từng đây tuổi mà đã bày đặt đi Bar uống rượu
- Không phải chúng ta cũng vậy sao. Người bên ngoài không phải chỉ là người của cậu và tớ sao
- Nhưng tớ là kì hai lớp 11, tụi này có kì một- Thôi đi tôi chỉ sợ hai đứa là chuyện đó chứ, chuyện này về răn dạy lại là được
- Cũng được, mà tớ thắc mắc ngày đây cậu cũng rất nổi sao chúng ta chưa gặp lần nào nhỉ
- Có đánh với nhau phát nào, không đánh không quen biết
- Thôi, về thôi gần mười một giờ rồi
- Ừ, mà chết rồi, giờ ngủ ở đâu, kí túc xá đóng cửa rồi
- Về công ty đi có phòng nghỉ mà, mai về trường
- Cũng được, thôi về công ty nhà cậu đi, về nhà tớ họ biết ngay
- Chốt thế nhá, giờ ra xử hai tiểu quỷ kia đã

Hai tiểu quỷ kia số cũng đen quá đi, đến đây vốn giải quyết ân oán cá nhân lấy rượu để thi xem ai bản lĩnh cao hơn ai dè chưa biết được đã bị thành ra như vậy đến cơ hội thanh minh cũng không cho. Hậu quả là hưởng một bài giáo huấn dài ba mươi phút của đại diện phụ huynh. Hai tên này còn cố thanh minh, sau khi biết toàn bộ sự việc hai anh chị còn thêm một cậu nữa, hai đứa mà còn cãi nhau cho hai nhà lập hôn ước lật tức đình hôn.

Nghe được tin này hai nhóc ngoan ngoãn hẳn, nếu không chắc chết quá. Hứa thề các kiểu rồi được đàn em của hai anh chị đưa về. Hai anh chị thì cũng chỉ biết lắc đầu cũng chẳng biết là gì hơn nữa. Sao đời sinh ra hai đứa em khó trị này, đến mệt. Không may người làm anh chị của hai tiểu quỷ đó lại là hai người, số mệnh cả. Thôi về ngủ thôi không ngủ là trời sáng luôn đó khỏi ngủ luôn đó

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc Á! Cố Gắng Lên!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Ngủ tại công ty

Tại công ty nhà Jee có phòng nghỉ trong mỗi phòng ban. Thế nhưng Jee chỉ có chìa khóa của phòng kế hoạch nên có lẽ hai người phải ngủ chung phòng.

Chết tiệt biết thế phải rút tiền từ thẻ chứ, bây giờ muốn vào khách sạn ngủ cũng khó, máy cây ATM lại không hoạt động, thật là. Vậy là hai người họ sẽ ngủ chung phòng, hihi tác giả thích thế

Thật ra thì là phòng nghỉ để cho Jee, Key ngủ ở phòng trưởng phòng. Mà cũng đúng thôi Key đi ngủ nhờ cơ mà. Với lại dù sao Jee cũng là con gái.

Trong phòng trưởng phòng của Jee không gọn gàng chút nào, giấy tờ vứt loạn xạ, Key cũng phải thu dọn qua một chút mới tìm được chỗ ngủ. Trên chiếc sofa thân yêu mà đêm nay Key sẽ gắn bó, xem anh chàng này tìm được thứ gì nào. Một bản vẽ thiết kế, nhẵn thì phải. Không phải Rolly Fashion chỉ tham gia lĩnh vực thời trang sao, có lẽ chỉ là bản vẽ nháp thôi.

Lúc đó vừa vặn Jee đi ra thấy Key đang cầm bản vẽ của mình thì tới lại gần

- Cậu làm gì vậy
- Cái này của cậu phải không mình thấy trên sofa
- Của mình, thông cảm mình bừa bộn quá
- Không sao cậu rất có năng khiếu đấy
- Là sao
- Thiết kế này rất đẹp
- Mình làm nó từ bé đấy

- Từ bé

-Ừ hồi bé mẹ mình có nói nếu người con gái có thể đeo chiếc nhẫn chỉ tay mình thiết kế và người mình yêu làm sẽ hạnh phúc mãi mãi

-Vậy à

-Ừ hồi bé mình vẽ xấu lắm nhưng sau mỗi lần vẽ lại nó lại đẹp thêm

-Cậu định làm nó bằng chất liệu gì

-Mình định làm bằng bạch kim, còn mặt nhẫn thì mình không biết dùng loại gì

-Mình nghĩ nên là ngọc trai

-Tại sao

-Thiết kế chiếc nhẫn ôn hòa, nên dùng ngọc trai thì hợp

-Mình cũng từng nghĩ tới ngọc trai đen để làm ra chiếc nhẫn này nhưng mình cứ cảm thấy nó quá yếu ớt và mong manh

-Trời ơi sao cậu không làm nghề kim hoàn đi đảm bảo giàu to

-Này lại nói đùa

-Thật mà

-Thôi đi ngủ đi không mai phải dậy sớm đó

-Rồi

Đêm nay ở công ty có một cặp co nam quả nữ, trai chưa vợ, gái chưa chồng ở cùng phòng với nhau khiến người ta nhiều nghi ngờ đấy. Nửa đêm thấy phòng kế hoạch vẫn còn đèn lò mờ bác bảo vệ phải chạy lên xem, may anh chị này thật là, tưởng làm ở phòng kế hoạch mà oai sao, đi làm về chẳng tắt điện gì cả

Tiếng bước chân lên lối tới gần cửa phòng kế hoạch, Key vì thế mà tỉnh dậy. Không phải chứ nửa đêm rồi vẫn có người đi tới đây. Nhân viên công ty này đâu cần chăm chỉ tới vậy.

-Jee, dậy mau

-Hả cái gì nửa đêm gọi là sao

-Có người đến

-Hả cái gì, đợi tớ chút

Jee đang ngủ, nghe vậy suýt ngã xuống giường. Nửa đêm còn có ai tới đây. Mà quan trọng là phát hiện hai người ở đây thì có chết không cơ chứ. Khoan giờ không mặc gì sắp chết mất thôi. Tiếng bước chân càng ngày càng đến gần, cánh cửa kêu cạch một tiếng, bác bảo vệ mở cửa soi đèn pin vào trong căn phòng. Hình như đèn đó là ở phòng này thì phải, tay đẩy mạnh cánh cửa hơ nhưng hình như có một lực đẩy lại thì phải. Một cái đầu người thò ra không phải mà đẩy chứ. Đùa thôi là người, Jee

-Bác à, bác lên đây làm gì vậy

-À trưởng phòng, sao cô còn ở đây

-Dạ còn cái mẫu vẽ cháu lỡ làm hỏng phải làm lại

-À thế à, thôi làm nhanh còn nghỉ gần một giờ đêm rồi

-Vâng ạ, bác ơi bác đừng nói với ai chuyện này nhá chá sợ bị kỉ luật lắm

-Thôi được rồi tôi giữ bí mật cho

-Cảm ơn bác ạ

Thế là qua kiếp nạn, nhưng quay lại, bây giờ mới khó đối mặt nha. Chẳng là bình thường Jee có thói quen ngủ khoả thân, lúc này cũng vậy, vì vội vàng quá nên không mặc gì quần chắn ra ngoài, thế nên chỉ giám giờ cái đầu ra đó. Quay lại trong phòng, cẳng tượng vô cùng bắt mắt, Key ở đó với một tá máu mũi. Đến chết mất thôi

Chương 19: Giải quyết tàn dư của hai cô cậu

Thật là mệt quá đi tới hôm qua mất máu nhiều quá Key suýt ngất luôn. Mà cũng tại tâm hồn đen tối quá cơ. Hôm nay mũi vẫn còn máu khô. Khổ quá, may người ta không đuổi ra ngoài trong tình trạng đó. Nếu không sáng nay mặt báo có tin vui rồi.

Sáng sớm hai người lên lút đi khỏi công ty. Jee thật sự không muốn để cho ai biết hôm qua hai người ở công ty này, cô nam quả nữ, gây loạn tâm lý. Nhất là phụ huynh mà nghe tin này không biết giải thích làm sao. Thế nên hiện tại hai người đang có mặt tại cái nơi gọi là cửa thoát hiểm để đi xuống dưới mà không ai biết

- Này sao phải đi đường này chứ, cậu muốn thể dục thì cứ đi, để tớ đi thang máy, đi bộ ba mươi tầng cầu thang không ít đâu
- Cậu ngoan ngoan đi đi, nếu không mọi người phát hiện ra tớ cứ cậu tớ sử
- Rồi nhưng ít nhất cũng phải cho tớ thở tí đã mệt quá
- Con trai gì mà yếu thế, mới đi có một lúc mà
- Cậu nói không nhìn sao

Thì Jee nói không nhìn thật Key có ôm một tá đồ, nói đúng hơn chính là tá bông băng của ngày hôm qua. Vì sợ có người vào phòng thấy và phát hiện nên Jee bắt Key mang theo chúng đi phi tang. Thêm một số đồ nữa là đầy một thùng đồ.

- Thôi đi nhanh đi, tranh thủ còn sớm, 8h nhân viên dọn vệ sinh sẽ đi qua khu này
- Gì mà chuẩn thế, giờ 7h 45, còn mười tầng nữa đấy
- Đó là việc của cậu tớ không liên quan. Nếu phát hiện tớ nói tớ đi làm còn cậu, không muốn bị bảo vệ bắt thì nhanh lên.
- Tớ biết rồi, cậu cũng nhanh lên
- Tớ đi trước cậu mà

Sau cuộc vận lộn với cái cầu thang, ai người cuối cùng đi tới tầng hầm để xe thoát, phi tang đồng đồ kia là xong.

Xong việc này thì có việc kia hai đứa nhỏ lại gây chuyện. Đến một với hai tiểu quỷ này. Gia gia ơi đưa họ đi giùm con.

Thì cũng không có gì cả chỉ là ở trong quán Bar không sử lí được chuyện nên quay lại tấn công cái lớp vừa yên ổn được một hôm. Nhưng dù sao thì cái lớp không chịu rắc rối mà là hai anh chị

Hôm nay bại chiến trường không tập chung ở cái lớp 11A1 nữa mà đó đã chuyển sang quán Bar. Tuy nhiên không ngu gì hai cô cậu quay lại Bar MAY, tất nhiên chuyển địa điểm tốt nhất là để hai ông bà này không biết được. Đó là Bar NIGHT.

Quán Bar này tuy so với MAY thì kém xa nhưng nó vừa mới mở được hơn tháng mà hai ông bà kia đã không còn đi Bar cách đây nửa năm rồi, chắc lần này thoát nè.

Thế nhưng sau một hồi đập phá linh tinh hai đứa đang bị giữ lại, đừng tưởng người mới mà dễ bắt nạt. Thế lực của mỗi Bar có riêng hai cô cậu này dám đến đây phá có vẻ chán sống rồi mà. Vậy là lại gây chuyện rồi.

- Hai đứa này muốn chết sao phá Bar hả
- Ông im miệng tôi đang chứng tôi đang xử lí ân oán cá nhân, ông bước vào đừng có trách.

Phá rồi còn mắng ông chủ hai người này có vẻ hơi chán sống rồi mà. Vậy là bị bắt lại. lúc bị bắt mới biết là mình ngu rồi. Vậy rồi cũng cần rằng gọi anh chị đến lo vụ này. Chứ ngu gì bây giờ mà cứng lên với tụi này không biết còn mạng về nhà không nữa.

Hai anh chị kia vừa về tới kí túc xá trường thì nghe cái tin động trời kia suýt thì ngất. Chạy với tốc độ máy bay phản lực tới quán Bar kia. Hai cái con người trời đánh này không biết khiếp trước đót chùa hay sao mà gặp phải hai đứa em này chứ.

Đến Bar tốn một khoản tiền không nhỏ để đền cho quán cùng một số tiền cũng coi là làm bồi thường. Lần này thì chết rồi hai em, Lần trước coi như lần

đầu bỏ qua, lần này thì không phải là lần đầu lại còn là gây họa lớn muốn sống thì ngoan ngoãn đi.

Hai đứa bị phạt cắt tiền tiêu vặt cấm cửa hai ngày, viết một tờ hối lỗi một vạ chữ bộp cho hai anh chị và quan trọng nhất là phải bình thường hóa quan hệ không được cãi nhau.

Cuối cùng thì ân oán hai người này cũng xong

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc Á! Cố Gắng Lên!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Hẹn hò

Thời gian đi nhanh quá đã được nửa năm học đại học rồi. Quan hệ giữa Jee và Key càng ngày càng tốt. Nói đúng và đầy đủ hai người đang yêu nhau.

Dự án hợp tác của hai nhà cũng rất thuận lợi. Hai nhà họ Vũ và họ Hoàng càng thêm thân.

Chỉ có mỗi Shin và Luly là không có quan hệ tốt thôi. Tuy không còn cãi nhau nhưng căn bản họ không thể có quan hệ tốt.

Hôm nay là một ngày vô cùng đặc biệt. Hôm nay ngày 13 tháng hai. Trước Valentine đúng một ngày. Không phải 14 tháng 2, nó đặc biệt bởi là ngày Rolly Fashion và Kim Tín đưa ra bộ sưu tập thời trang đầu tiên trong dự án hợp tác. Đây là bộ sưu tập vốn đã rất được mong chờ.

Đây chính là thành quả đầu tiên của hai người. Hiện họ vẫn đang ở công ty theo dõi từng giây từng phút lên màn hình máy tính

55...56...57...58...59...60 – 10 h trưa, đây chính là thời gian phát sóng quảng cáo trực tiếp bắt đầu mở tổng đài liên lạc đặt hàng bộ sưu tập mới.

Bộ sưu tập chia làm hai, một là váy áo dạ hội, váy cưới, lễ phục toàn bộ đều mang phong cách quyền quý sang trọng giá trị cao. Còn lại là áo đôi, áo tình nhân phục vụ Valentine, áo trẻ trung năng động hợp với các đôi tình nhân, mỗi bản thiết kế chỉ làm một trăm chiếc tổng số làm hơn một vạn chiếc nên rất ít bị trùng.

Bảng chỉ số bán hàng bắt đầu chuyển động, 5 ... 10 ... 100 ... 1000 ... 2000 ... 3000 ... 5000 ... 7000 ... con số không ngừng tăng đến chóng mặt, thành công rồi.

Từ trước tới giờ chưa bao giờ chỉ số bán hàng của Rolly Fashion lại cao như vậy. Vậy là số hàng tồn lại còn chưa tới một phần năm. Theo đà này ngày mai sẽ bán hết. Jee và Key nhìn thấy thành công đầu tiên của họ không nhịn nổi nhảy lên vui sướng. Jee ôm lấy cổ Key hưng phấn, không để ý đến ai đang mặt đỏ rần.

Ngày hôm sau chính là Valentine. Hai nhà có tổ chức tiệc vào buổi tối mừng thành công lớn này. Thế nhưng ban ngày, xem nào hai anh chị có một buổi hẹn hò vô cùng lãng mạn nha.

Hôm nay Jee ăn mặc chải chuốt đi đi lại lại trong nhà khiến cho mẹ và em trai Shin mắt tròn lên.

- Hôm nay con bé sao vậy này giờ thay bao nhiêu bộ váy rồi, đi đi lại lại không biết chán

- Mẹ ơi con chóng mặt, chị ấy không phải lấp máy vào chân chứ đi đi lại lại không biết mệt

Haizzzz hai mẹ con thờ dài.

Bên nhà họ Vũ. Có vẻ cũng có vấn đề. Di Trương đã lần quản gia ở đây bao nhiêu năm tính khí cậu cả nhà này bà nắm rõ như lòng bàn tay nhưng hôm nay thì đến chịu không hiểu gì hết.

- Di Trương lên phòng tôi, có việc nhờ di

Lên đến phòng di Trương nhắm mắt lại một lần rồi lại mở ra xem mình có hoa mắt hay không. Trên phòng toàn bộ là quần áo của Key. Chưa bao giờ thấy tình cảnh này ở trong phòng cậu cả nhà họ Vũ

- Cậu chủ, cậu

- Di thấy tôi mặc bộ nào đẹp

- Hà

- Hà cái gì, di mau chọn cho tôi một bộ đi thích hợp đi chơi

- Cậu chủ cậu không sao chứ
- Hà
- Trước giờ tôi chưa ao giờ thấy cậu như vậy
- Thôi đi chọn nhanh cho tôi sắp trễ giờ rồi
- À vâng

Sau một hồi chọn lựa, Key mặc một bộ quần áo mà anh không nghĩ là dì Trương sẽ chọn. Là hàng mẫu của công ty. Nhìn khá trẻ trung năng động, cũng không kém phần đẹp trai. Thêm một thời gian chải chuốt Key chạy nhanh xuống lầu đi đón Jee để mặc lại dì Trương đang lác đầu. Nhà họ Vũ sắp đón thêm mợ chủ nữa rồi.

Đến trước nhà họ Hoàng. Hôm nay trùng hợp làm sao Jee cũng mặc chiếc áo máy của công ty đó. Hai người cứ nhìn nhau một lúc

- Em mặc không đẹp à, hay để em đi thay nhá
- Không rất đẹp, rất đẹp chúng ta đi thôi.

Đích đến là một quán tình nhân. Là Valentine nên ở quá rất đông. May mà có đặt chỗ trước nên hai người dễ dàng bước vào quán ngồi bàn gần như là trung tâm

Hai ly Capuchino được mang lên. Đúng phong cách ngọt ngào tình yêu lóp bọt hình trái tim thơm ngát cả quán. Từng đôi từng đôi ngồi trong quán, đang trò chuyện. Một mùa Valentine đẹp, cái se lạnh của đầu xuân khiến con người ta lại gần nhau hơn, cũng mang thêm tình yêu cho người ta

- Kết quả khá tốt ha, không ngờ lại nhiều người mua hàng của chúng ta vậy
- Mai Anh chúng ta không nói chuyện công việc nữa, hôm nay là đi chơi
- Nhưng mà
- Nhưng mà gì, hôm nay anh mời em đi chơi không phải đi làm, chuyện đó để sau đi
- Thế thì,
- Yên, để anh lấy cho em xem cái này

Key lấy trong túi quần hộp nhưng màu đỏ mở ra. Bên trong một chiếc nhẫn với mặt ngọc trai đen. Jee nhì nó rất quen, hình như là chiếc nhẫn mà Jee thiết kế mà

- Đẹp không
- Rất đẹp. sao anh làm được vậy
- Em quên anh làm nghề gì à, kim hoàn là nghề gia truyền nhà anh đó nha
- Đẹp quá đi
- Jee còn nhớ em nói gì về chiếc nhẫn này không
- Hà

Key quỳ một gối xuống nền nhà, cầm chiếc nhẫn đưa lên và nói với Jee một câu

- Mai Anh em đã thiết kế chiếc nhẫn này anh là người làm ra nó, em có đồng ý để chúng ta đi tới hạnh phúc không? Làm người yêu anh nhé?

Mọi người trong quán quay lại. Hôm nay là Valentine là ngày rất hợp tỏ tình, nhìn thấy màn tỏ tình đầy lãng mạn này họ không nhịn được quay lại xem. Cô gái kia quá có phúc đi a, có người bạn trai như vậy. Rồi họ bắt đầu hô lên “Đồng ý đi”

Jee thật sự đang rất vui, thật sự cô và Key chưa nhưng đã. Thế nhưng khi nghe thấy anh tỏ tình cô không ngăn được hạnh phúc trong lòng

Jee đi tới bên Key một tay đỡ anh một tay cầm hộp nhẫn rồi mỉm cười nói lớn

- Em đồng ý

Từ nay hai người chính thức yêu nhau.

Chương 21: Yêu nhau

Buổi hẹn hò kết thúc, họ cùng nhau đi chuẩn bị cho bữa tiệc tối này. Bữa tiệc tối nay mang tính chất giới thiệu bộ sưu tập là chính tuy nhiên về mảng khoe mẽ gia thế thì không thể không có. Bữa tiệc này là của hai nhà họ Hoàng và họ Vũ. Toàn là những thế gia ở thành phố này, muốn không hoành tráng cũng không thể. Mai Anh cùng Minh Tường là nhân vật chính không thể qua loa được. Mất cả một buổi chiều để chọn lễ phục và makeup.

Cả hai cùng mặc lễ phục trong bộ sưu tập Valentine. Là Hải Viện Thảo Liên. Bộ lễ phục màu xanh lá cây mang vẻ đẹp tươi mới đầy sức sống, lại mang một chút ngây thơ nhẹ nhàng của thiên nhiên. Đây là một trong những sản phẩm chủ lực trong bộ sưu tập. Nếu Jee mặc bộ này cũng có thể tăng lên doanh thu bán hàng của sản phẩm này.

Buổi tiệc diễn ra lúc 6h30, tại thời điểm này khách mời đã đến đầy đủ. Nhưng còn hai nhân vật chính thì đâu rồi, hãy nhìn về phía cửa. Hai nhân vật chính ở đó. Cánh cửa cao hơn năm mét mở ra, Jee khoác tay Key bước vào trước mắt mọi người. Trai tài gái sắc, đó là câu nói mà ai cũng thốt lên.

Jee cùng Key đi lên sân khấu nói một số chuyện liên quan tới bộ sưu tập cũng coi như giới thiệu rồi đi tiếp rước các khách mời trong bữa tiệc

Vốn là con cháu nhà thương gia nên những thứ trong một buổi xã giao cả hai người cũng đã được học rất lâu rồi nhưng mà lần đầu tự làm đúng là mệt, đôi trai gái trẻ phải chúc rượu từng người một dù là gì thì hiện tại trong bụng hai người chỉ có rượu không còn gì nữa, xã giao kiểu này mệt thật.

Cuối cùng thì bữa tiệc cũng kết thúc nhưng hai con người kia thì chịu.

- Key con với Jee lên phòng nghỉ đi, hai đứa mệt rồi để bọn ta tiễn khách cho

- Mẹ, nhờ cả mẹ con đi trước

Hai người say khoác vai nhau vào phòng khách sạn. Hôm nay cũng may là bao trọn khách sạn không thì không biết hết bao giờ mới tới phòng. Nói thật bây giờ Key còn ngà ngà chút tỉnh táo chứ Jee bất tỉnh nhân sự lâu rồi. Lết được đến phòng thật là một kì tích.

Hai người ngủ chung một phòng.

Sáng hôm sau, vừa mới tỉnh dậy Jee thấy đầu đau như búa bổ. Nhìn sang bên cạnh là Key, nhìn về mình khỏa thân. Biết là bản thân có thói quen ngủ không mặc đồ nhưng cả Key cũng không mặc gì, không phải hai người đã là gì rồi chứ.

- Aaaa

Tiếng hét thất thanh vang cả khách sạn, Key cũng vì đó mà thức dậy, đầu còn đau hoa mắt thì đã nhìn thấy Jee khóc ngồi ngay bên cạnh giường. Nhìn qua hoàn cảnh cũng biết được những gì vừa xảy ra.

Khoan nhớ là hôm qua key đầu sơ mũi được gì đâu, chắc không có gì đâu. Nhưng mà tình cảnh này cũng quá khó để mà nói là không có chuyện gì xảy ra nha. Trai gái chung một giường, không một mảnh vải che thân, ai mà tin hai người này không làm gì thì chỉ có mà thiếu năng.

- Mai Anh à, anh, không phải em đừng khóc

- Tại em, là tại em hôm qua say quá

- Không phải em, ngoan không khóc nữa nghe anh nói

- Nhưng mà chúng ta

- Chúng ta hôm qua không có làm gì cả, chỉ đơn thuần là ngủ thôi

- Nhưng mà

- Yên tâm anh không là gì em, nếu không chúng ta đi kiểm tra, thôi nín đi

Đỗ mãi tiểu thư mít ướt mới ngừng khóc. Thực ra cũng có gì đâu mà, hai người yêu nhau chuyện này xảy ra cũng không có sao, cũng là người lớn, chịu trách nhiệm với bản thân được rồi, với lại thời này còn có cái quan điểm con gái phải trinh trắng tới lúc có chồng sao.

Chương 22: Linh Trung Chi dọn ra ngoài

Đã tới học kì thứ hai rồi thời gian trôi qua nhanh thật, Mai Anh và Minh Tường phải quay về trường học thôi. Đã nghỉ nguyên học kì rồi, không học bổ xung thì có mà không ra trường được. Kì này cũng học một nửa kì rồi xin thi trước thôi chứ đến gần hè lại phải cho ra mắt bộ sưu tập mùa hè cũng chẳng học được gì đâu.

Về lại kí túc xá. Có vẻ kì học lần này thấy mấy người bạn cùng phòng của Mai Anh lạ nha, cái Chi và Linh đang dọn đồ. Không phải là sau khi thi chỉ được nghỉ một ngày sao, họ có về cũng không về được. Vậy hai người họ làm gì đây ta, dọn ra ngoài ở, hay nghỉ học. Cũng dễ lắm, thời nay học hay không, không quan trọng

- Đây hai người định dọn đồ đi đâu vậy
- Chị định dọn ra ngoài ở, còn Chi chắc sẽ về nhà
- Cha mẹ tớ nói nhà cũng gần không phải ở kí túc xá
- Mai Anh không biết đầu nhìn Chi như vậy thôi nhá, nhà giàu kéch sù luôn, là tập đoàn tái chính đó
- Thôi đi chị Linh có gì đâu mà khoe
- Chị Linh, chị định ra ngoài ở sao, bên ngoài mất trật tự lắm, chị hay ở đây đi
- Yên tâm, chị ấy đi cùng người yêu kìa
- À, cái anh Trung phòng kế đúng không, hai người này vấn đề nha
- Đây
- Xem người ta mặt đỏ rồi kìa, kiểu này tui sắp phải chuẩn bị tiền mừng đám cưới rồi
- Thôi đi Mai Anh, em cũng có hôn đâu, cả tháng nay cùng Minh Tường mất hút, không phải đi bàn chuyện đại sự đó chứ
- Chị sao không chịu được chuyển sang em là sao

Hai chị em nói chuyện một chút thì Trung chạy qua

- Mấy chị em xong chưa, sang đây ăn tối chung đi hôm nay ngày gì mà Tường mua nhiều đồ ăn quá trời à
- Bây giờ là ăn chiều

Thế rồi cả ba người cùng chạy sang. Sinh viên mà, thịnh hành nhất là ăn lẩu. Sáu người, ba nam ba nữ quây quần bên cái bếp lẩu ngồi ăn cùng nhau. Cái tiết tháng cuối tháng hai thật là chiều người đi, gió se lạnh ăn lẩu là tuyệt nhất. Sáu người một tương lai lớn đang chờ đón họ sau bốn năm đại học.

Từ sau khi ba người Linh Trung Chi chuyển đi hai phòng kí túc xá cũng không có thêm ai cả. Nhà Bắc không khá giả thường vào buổi tối kiếm việc làm thêm không hay về phòng, chỉ còn hai người kia. Minh Tường lâu lâu lại chạy sang phòng của Mai Anh ngủ chung. Nói ngủ chung chỉ đơn giản là ngủ thôi nhé hai người này ngoan lắm không làm gì đâu

Thế rồi tình cảm lớn dần theo thời gian, khi thi cuối học kì hai chuẩn bị bắt đầu thì Minh Tường chuyển sang ở cùng phòng với Minh Hi luôn. Đối với quần kí túc xá thì Minh Tường vẫn là người ở phòng đối diện phòng Mai Anh nên cũng chẳng có ý kiến

Nhưng rồi chuyện đâu có bình yên trôi qua như vậy. Hai con người yêu nhau, hằng đêm ngủ chung phòng, toàn là người hiện đại, họ đã quan hệ tình dục.

Cũng không sao hai người là con cái hai nhà môn đăng hộ đối, lại là đối tác nên có nói muốn cưới nhau hai bên gia đình cũng sẽ đồng ý

Đó là ý nghĩ của hai người họ. Nhưng thực tế luôn khốc liệt hơn nhiều

Trong tình yêu con người luôn mất đi cảnh giác, lúc này chính là lúc con người trở nên yếu đuối nhất. Hiện tại họ đang ngập trong tình yêu màu hồng không biết rằng tai họa tối tăm đang rình rập họ một ngày nào đó sẽ cuốn trôi bọn họ cướp đi hạnh phúc của họ

Đó là cuộc sống

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc À! Có Găng Lên!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 23: Tai họa

Bước ra khỏi phòng thi, hôm nay Mai Anh thi môn cuối cùng. Vừa ra cửa phòng thi chuông điện thoại vang lên

- A lô mẹ à

- Mai Anh à con về nhà ngay

Chiếc điện thoại rơi xuống đất. Mai Anh lặng người một lúc, chạy nhanh về phía cổng trường chạy như bay về cổng trường. Minh Tường đã thi xong đứng ở cổng trường đợi Mai Anh để về cùng nhau mọi người vừa tan đã thấy Mai Anh chạy như bay về cổng trường. Cô gái này sao phải chạy nhanh thế chứ hẳn cũng không có đi mất chạy thế nhờ ngã thì sao. Hẳn thấy thế cũng đi lên đón Mai Anh đang rộng vòng tay định ôm cô vào lòng. Thế nhưng Mai Anh lại vượt qua hẳn chạy về phía cổng trường bắt một chiếc taxi đi nhanh như chưa từng có mặt tại cổng trường làm Minh Tường nghi ngờ có phải thực sự đó là Mai Anh hay không. Một giây để ngân ngơ rồi tỉnh táo Mai Anh đã về, hẳn cũng về thôi.

Trụ sở Rolly Fashion phòng họp

- Chuyện này là thế nào cho tôi biết tại sao lại có sự cố lớn như vậy – Hoàng tổng tài đang giận giữ đập bàn

Tình hình công ty bây giờ rất nguy cấp. Hàng hóa trong kho bị hủy do hỏa hoạn, mọi nguồn vốn của Rolly Fashion vốn đầu tư vào dự án này cả vốn lưu động cũng đã dùng không còn là bao, Theo hợp đồng là 3 ngày nữa phải giao hàng. Bây giờ hàng hóa không còn, vốn cũng không đủ để sản xuất thêm, hạn giao hàng thì ngày càng gần. Đối với tình hình hiện nay thật là vô phương cứu chữa

Mai Anh 3 ngày nay không ngừng chạy đôn chạy đáo tìm người giúp đỡ. Người quen, bạn bè, họ hàng, cô đều đã đều đã hỏi qua. Nhưng câu trả lời chỉ có một họ không giúp, đơn giản thôi trong thương trường không có bạn bè mãi mãi chỉ có lợi ích mãi mãi. Rolly Fashion hiện giờ không có năng lực cung cấp lợi ích cho họ, thì sao họ phải bỏ tiền ra giúp công ty cơ chứ.

Mai Anh chần chừ trước cổng Kim Tín, hôm nay là ngày thứ 3 hạn cuối rồi cô muốn nhờ Minh Tường, chắc chắn anh sẽ giúp cô. Nhưng trong công việc thì đó không thể chắc chắn, thương trường là chiến trường, binh bất yểm trợ. Cô đặt hi vọng cuối cùng vào anh.

Tiếng điện thoại của Mai Anh reo, là bà Hoàng

- Mẹ à

- Mai Anh con về nhà nhanh Kim Tín khởi kiện cha con nghe tin nhồi máu cơ tim đang cấp cứu

- Mẹ, mẹ nói cái gì

- Mẹ đang ở công ty con mau về nhà lấy chút đồ rồi mẹ con mình qua, bây giờ có mình thằng Quân ở đó

- Con tới liền

Niềm hi vọng của cô với anh chỉ qua một cú điện thoại liền tan biến. Anh là bạn trai cô nhưng trước đó anh là một thương nhân. Anh nóng lòng muốn công ty nhà cô phá sản một ngày cũng không thể muộn

Cô về nhà lấy chút đồ rồi đi ngay tới bệnh viện trung tâm thành phố. Chiếc xe lao như bay trên đường phố tứ ngã tư đèn đỏ, từ bên trái một chiếc xe tải lao ra hai xe đâm nhau tai nạn giao thông, thê lương không thể nói

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc À! Cố Gắng Lên!* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Tấn biến

Một tháng sau

Tại trường THPT Vinschool. Minh Quân hôm nay đi học. Đúng là đây buổi học đầu tiên sau khi gia đình cậu gặp tai họa.

- Ai đây vậy không phải là thiếu gia nhà họ Hoàng sao

- Vậy à bây giờ còn là thiếu gia gì nữa không phải nhà họ Hoàng phá sản rồi sao

- Ồ vậy à

- Nghe nói đâu cả nhà không biết đâu hết rồi còn mỗi cậu ta còn ở đây

Mọi người bàn tán, cậu đã quen. Sau khi cha cậu mất tài sản cũng đi theo, may mà còn mấy căn nhà ngoại ô do chị gái cậu mua dưới tên chị mới có thể tiếp tục sống và đi học. Đương nhiên không có tiền tài, danh phận thì ai cũng coi thường cậu. Nhưng cậu vẫn phải tiếp tục tới ngôi trường này bởi vì nếu cậu không học thì tương lai gia đình này ai gánh vác. Tài sản riêng của chị cũng là do chị tự kiếm được cậu chỉ được mượn để đi học chứ không phải để lấy.

Nhưng thực sự cậu không muốn học ở trường này

Và đây là lí do

- Minh Quân cậu đi học rồi – Ngọc Uyên

Minh Quân bước qua, cậu không muốn để ý con người này. Ngọc Uyên lại chạy theo, mấy hôm nay không gặp cô lại thấy nhớ cậu bạn cùng bàn này, cũng đã nghe qua công ty nhà cậu ta phá sản, gia đình ly tán, chắc chắn trong lòng không dễ chịu gì bây giờ rất cần người an ủi

- Minh Quân cậu đừng buồn quá mọi việc rồi sẽ ổn có gì cứ tới tìm mình, mình sẵn sàng giúp cậu

- Vũ Kiều Ngọc Uyên cậu định đóng hài kịch sao gia đình tôi được như vậy không nhờ nhà cậu ban tặng sao, cậu lại giả vờ thương hại tôi cho ai xem

- Cậu, cậu nói gì tớ chỉ là quan tâm cậu sao lại

- Vậy sao

Minh Quân cười khẩy, cậu không ngờ nhà họ Vũ này lại có gen di truyền tốt tới vậy, anh trai lợi dụng quan hệ đục chân đục tay vào bản hợp đồng em gái giả tao an ủi, thật giống xem hài kịch mà

Bước thẳng vào lớp, cậu không cần để ý tới mấy cái thứ dơ bẩn này.

Ngọc Uyên vẫn chưa tiếp thu được tin tức, cô gọi điện thoại cho Minh Tường

- Ngọc Uyên có chuyện gì

- Anh việc nhà chị Mai Anh có phải do anh làm không

- Ai nói với em chuyện này

- Là Minh Quân

- Em gặp cậu ta

- Cậu ấy đi học

- Vậy là ở trường, anh tới anh

- Anh, anh chưa trả lời em mà

Hắn chạy ngay tới trường của Ngọc Uyên, một tháng qua hắn không gặp được bất cứ ai của nhà Mai Anh, cho người tìm cũng không thấy bất cứ tin tức gì, mọi thứ như bốc hơi khỏi trái đất

Tới trường hắn trước tiếp bước vào lớp túm cổ Minh Quân kéo ra

- Buông

Minh Quân thần nhiên buông một câu, chuyện này cậu đã đoán được trước

- Mấy hôm nay cả nhà nhà em đi đâu sao anh tìm không thấy

- Không ngờ nhà họ Vũ có thói quen giống lũ chó săn

- Em, thôi được rồi cho anh biết chị gái em ở đâu, anh cần nói chuyện với chị em

- Chị không muốn gặp anh

- Em chỉ cần nói chị em ở đâu là được
- Tôi không có nghĩa vụ nói với anh
- Anh xin lỗi
- Tôi đang học không tiếp được anh

Cậu vào lớp học để lại mình hần đứng giữa sân trường. Hần sai rồi nếu biết trước có ngày như vậy hẳn sẽ không bao giờ nhúng chân vào cái hợp đồng đó

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc À! Có Găng Lên!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Trở về

Năm năm sau

Minh Quân sau khi học hết THPT mở một cửa hàng trang sức vàng bạc đá quý. Nhờ đầu tư từ nước ngoài bây giờ đã thành chuỗi cửa hàng lớn phủ khắp Việt Nam và nước ngoài, cùng phương thức Marketing mới mạo hiểm nên rất được khách hàng đón nhận.

Điều duy nhất không hợp lý ở đây là không bao giờ bán hàng của Kim Tín. Không phải do ân oán giữa hai nhà Hoàng Vũ bởi việc hợp tác làm ăn mua bên nào bán bên nào không phải do cậu chịu trách nhiệm, mà là người mà cậu hợp tác Louis Diamond.

Đây cũng là mối lo lắng của Kim Tín. Chuỗi cửa hàng kia gần như độc chiếm nửa thị trường nhưng lại không bán hàng của họ, mối lo đè nặng lên vai tổng giám đốc tân nhiệm Vũ Minh Tường.

Sau năm năm, một khoảng thời gian đủ để thao luyện một con người. Minh Tường không còn là một chàng thanh niên nhiệt huyết nữa, bây giờ trong hần chỉ còn thủ đoạn thương giới làm cách nào để nuốt chửng một công ty hay bất cả thứ gì đó để loại bỏ nhưng vật cản đường. Hần đã tránh hết cớ không muốn động vào Minh Quân nhưng dưới áp lực từ thị trường, không thể không động thủ.

Provence – Pháp

Giữa thành phố hoa oải hương là một trang trại rượu vang, trong đó có Minh Quân, Minh Hoàng (Hugo) – ông chủ của Louis Diamond cùng một cô gái. Đó chính là một gương mặt quen thuộc Mai Anh

- Anh Minh Hoàng, xem em vẽ này bộ trang sức này thiết kế dựa trên hình dáng của hoa lavender đó – Mai Anh
- Ừ đẹp lắm anh nghĩ không biết lợi nhuận quý tới sẽ tăng bao nhiêu nha – Minh Hoàng
- Sau này có phá sản thì mình chị cũng nuôi đủ hai anh em em rồi – Minh Quân
- Quân, em dám tròng chị, chị cho em biết tay

Vậy là hai chị em đuổi nhau chạy quanh cánh đồng hoa lavender, anh trai cả ngồi trong căn nhà nhỏ nhai ra. Cảnh thật hài hòa, thật đẹp nhưng cũng thật mong manh.

Sau khi tai họa xảy ra hai chị em Minh Quân mới biết có một người anh trai. Minh Hoàng hơn Mai Anh 3 tuổi. Năm đó mẹ Minh Hoàng là đi du lịch, trùng với đó là cha mẹ Mai Anh cũng đi hưởng tuần trăng mật. vì ở phòng khách sạn cạnh nhau, lại thêm tổ đó uống nhiều rượu nên mẹ Minh Hoàng đã vào nhầm phòng cha Mai Anh, ngủ nhầm giường, sinh nhầm một đứa con, là Minh Hoàng. Mẹ Mai Anh cũng biết chuyện, nhưng cả hai bên đều có ếm nhẹ đi không ai truy cứu trách nhiệm.

Nhiều năm sau khi sinh ra Minh Hoàng mẹ anh gặp khó khăn, cha Mai Anh đều giúp đỡ, mẹ Mai Anh cũng không nói gì, bởi vì dù sao cũng là con của chồng mình ông ấy khô thể bỏ rơi. Cha Mai Anh cũng biết là sai lầm của ông nên rất yêu thương và trung thủy với vợ mình.

Ba người lớn muốn giấu mọi chuyện nhưng đến khi nhà họ Hoàng gặp chuyện thì mới vỡ lẽ. Minh Hoàng vì trả ơn ngầm chăm sóc cũng là tình cảm với hai người em cùng cha khác mẹ nên giúp đỡ Mai Anh cùng Minh Quân sau khi gia đình gặp nạn

Trở lại nông trại ở Provence

- Hai chị em đuổi nhau chưa mệt à, anh thấy đói rồi đó – Minh Hoàng
- Lần này là nể anh cả không chị không tha cho em đâu – Mai Anh
- Dạ dạ lần sau em không dám nữa đâu – Minh Quân
- Thôi em vào nấu bữa tối đây anh cả giúp em dạy dỗ thằng nhóc này đây nhá – Mai Anh

Mai Anh đi vào nhà để lại hai anh em trai ngồi dưới mái hiên nhìn về phía chân trời.

- Anh cả em nghĩ chúng ta nên đưa chị về Việt Nam
- Em nghĩ như vậy sao, anh nghĩ Mai Anh không muốn về nơi đó đâu
- Nhưng bệnh của chị, em nghĩ nếu không tìm về Việt Nam thì bệnh của chị sẽ không khỏi được
- Cứ như vậy không phải đang rất tốt sao
- Không tốt chút nào
- Không sao nếu Mai Anh không khỏi bệnh chẳng lẽ hai anh em chúng ta không chăm sóc nổi nó
- Anh không hiểu, cứ giữ chị ấy ở đây không phải là cách
- Nhưng em muốn em ấy về Việt Nam lại chịu đau khổ lại thương tích đầy mình sao
- Anh sao không biết ở đây chị ấy còn đau khổ hơn sao, khúc mắc trong lòng chị chỉ hấn mới gỡ bỏ được
- Thôi được cứ như em nói đi để cho em ấy về

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc À! Cố Gắng Lên!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Chính thức gặp mặt

Kim Tín

- Tổng giám đốc, người phụ trách chuỗi của hàng bên Louis Diamond muốn gặp ngài
- Minh Quân, cậu ấy chịu gặp tôi sao
- Chuyện này tôi không rõ

Nghe người trợ lý báo cáo anh nở nụ cười, vậy là anh không phải dùng thủ đoạn nữa, anh không muốn gây thêm mâu thuẫn với nhà họ Hoàng thêm dù một chút

- Được rồi hẹn họ 10h trưa mai ăn trưa, báo địa điểm cho tôi

10h trưa hôm sau, tại một nhà hàng, Minh Tường đã tới, vốn nghĩ là gặp Minh Quân nhưng không ngờ người phụ trách lại là nữ không những vậy, còn là người quen cũ

- Linh là cậu phải không
- Cậu có phải là Minh Tường, đúng là cậu rồi, không ngờ cậu lại là tổng giám đốc Kim Tín
- Không có gì, Minh Quân đâu rồi
- À cậu chưa biết à Minh Quân không làm ở đây nữa rồi, em ấy qua Pháp giờ đang làm giám đốc bán hàng đây
- Cái gì em ấy đâu học đại học đâu
- Cậu không biết đây chứ em ấy học hết đại học Cambridge từ năm 15 rồi

- Thật không thể tin nổi

- Cậu biết đấy nhà họ Hoàng vốn dĩ đào tạo người thừa kế nên cho đi học đại học sớm, nhưng yên tâm người hợp tác không làm cho cậu thất vọng đâu, cô ấy kia rồi

Nghe Linh nói vậy Minh Tường quay lại ngẩng đầu lên. Tìm hấn như ngừng đập, hình bóng ấy, dáng người ấy khuôn mặt ấy như đã khắc sâu trong tâm trí hấn, là Mai Anh. Cô ấy đã trở về

- Chị Linh xin lỗi em không quen đường ở đây em bị lạc

- Không sao người quen cả

Lúc này Mai Anh mới nhìn về phía Minh Tường. Gương mặt này quen thuộc quá với cô rồi. Nhưng hiện tại vị trí, thân phận hai người đã khác rồi. Mai Anh giờ tay ra chào

- Chào anh Vũ tổng, tôi là Hoàng Ngọc Mai Anh, người phụ trách chuỗi cửa hàng, xin lỗi tôi đến muộn, tôi không quen đường ở đây

Như vô thức hấn giờ tay cầm lấy tay cô, cô vẫn như trước không thay đổi. Nhưng quan hệ hai người đã không còn như trước cách ứng xử cũng thay đổi toàn bộ rồi

- Xin chào

- Vũ tổng hôm nay coi như gặp mặt sau này mong hợp tác vui vẻ

- Hợp tác vui vẻ

- Hôm nay gặp mặt không nói chuyện công việc đúng không Vũ tổng

- Đúng đúng, mọi người cùng ăn com

- Chờ một chút còn một người chưa tới

Còn người nào nữa ư hấn gặp cô đã đủ kinh hỉ rồi. Phía xa lại một người bước tới,

- Anh Minh Hoàng, anh đến muộn rồi

- Anh Anh, trước mặt người ngoài còn ra thể thống gì nữa

Mai Anh thấy Minh Hoàng liền chạy tới ôm chầm lấy anh, Minh Hoàng để kệ cô chỉ sừng nịnh trách móc. Tình cảm anh em nhà họ Hoàng sâu sắc nhưng dưới tầm mắt Minh Tường lại là chuyện khác. Hai người này lại thân thiết như vậy, mà trước mặt người ngoài, không ngờ hiện tại anh lại chỉ là người ngoài, thật là bi ai, cái tên Anh Anh thân thiết như vậy hấn còn chưa một lần gọi mà lại được một tên đàn ông khác

- Vũ tổng chào anh tôi tên Minh Hoàng

- Chào anh Minh Hoàng, không biết anh là

- Tôi là chủ Louis Daimond

- Thì ra là anh ngưỡng mộ từ lâu

- Không dám, Vũ tổng Anh Anh nhà tôi không biết việc mong anh giúp

- Đầu dám cô Mai Anh rất có năng lực

- Lần này nhờ anh giúp đỡ Anh Anh nhiều, bảo em ấy ở nhà không được cứ muốn đi làm, lần này phiền Vũ tổng nhiều

Bàn giao Mai Anh xong mới bắt đầu bữa cơm trưa, ăn trưa mà bạn Linh nào đó cảm giác hơi bị nguy hiểm, không khí như đông đặc. Trời ơi thật ngưỡng mộ Mai Anh nhà ta vẫn nhiệt tình ăn mà

Mai Anh đâm đầu vào ăn chẳng để ý xung quanh, Minh Hoàng cũng không ăn mấy chỉ gấp đồ ăn vào bát của cô, anh biết cô bé này mà lâu lắm rồi không được ăn đồ chính gốc Việt Nam

Minh Tường nhìn người ta chỉ muốn chọc mù mắt mình hay giết chết người khoa chân múa tay trước mắt

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc À! Có Gắng Lên!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Chính thức tuyên chiến

Một tuần mới bắt đầu, sau khi kí hợp đồng giữa Kim Tín và Louis Diamond Mai Anh trực tiếp chuyển vào làm ở phòng kế hoạch công ty Kim Tín

Đã làm ở Kim Tín thì thời gian đụng mặt giữa Mai Anh cùng Minh Tường là điều hiển nhiên. Chưa kể phòng kế hoạch cùng ban giám đốc luôn dính liền với nhau

Tại Kim Tín, sáng nay Mai Anh mới tới công ty vì là không phải nhân viên công ty nên chỉ phụ trách công việc liên quan tới kế hoạch hợp tác nên cũng không phải tiếp xúc với nhiều người. Nhưng một số người thì không thể không gặp. Trong đó có một người khá quen thuộc, thư kí tổng giám đốc – Trung

- Mai Anh, không ngờ chúng ta lại làm việc cùng nhau

- Anh Trung à có duyên thật đó, chị Linh cũng ở đây

Nhìn mặt Trung có hơi khó xử nhưng một chút liền biến mất

- Năm đó nhà em xảy ra chuyện em đã đi đâu

- À anh Hoàng đón em sang Pháp sống cùng anh ấy

- Vậy à, mấy năm nay em sống tốt không

- Em rất tốt còn anh

- Ủ cũng tạm ổn

- Anh có biết anh Nam ở đâu không

- Thăng Nam nó đánh lè vô miền Nam cưới vợ rồi đúng là tên là Nam mà

- Tiếc quá em đang định gọi anh ấy ra hai phòng quẩy một buổi

- Ấy thấy bảo nó đang công tác ngoài bắc này đây tí anh gọi cho

- Gọi đi anh tối mấy anh em mình đi bar

Tối tại quán Bar MAY, Mai Anh, Linh, Minh Tường, Trung trên một chiếc xe đi tới. Bên kia Chi đang trên xe cũng chuẩn bị xuống xe, trước của Nam đã đứng đợi ở đó. Hôm nay là một vụ lớn

Đi qua quầy bar Mai Anh nháy mắt với Bartender một cái

- Chị Mai Anh là chị sao

- Chú còn không nhận ra sao, mau mang cho chị 6 chai rượu loại đắt nhất ý cho chú tha hồ hưởng hoa hồng

- Chị về bọn em còn không mang rượu quý nhất ra đãi ai lại dám lấy tiền của chị

- Yên tâm giờ chị có kim chủ rồi tiêu thoải mái đi chứ không biết để tiền vào đâu

Đã năm năm không về cái quán bar này cũng không thể thay hết người của cô ở đây được

Trong phòng bao, Nam là nhân vật bị ép rượu nhiều nhất, ai bắt một mình đánh lè vào miền nam là chi

Nam kháng nghị nói Mai Anh cũng đánh lè sang Pháp đấy thôi, nhưng thấy Mai Anh uống một hơi hết nửa chai rượu đỏ năm 82 thì không dám làm gì nữa

Lại nói tới chuyện gia đình, trong đây có mỗi nam đã lập gia đình lại là một cái cớ để ép rượu. Còn hai người nữa, là Trung và Linh nhưng căn bản sau thời gian sống chung hai người đã chia tay

Mai Anh thì khỏi nói Minh Tường cũng một mình Chi cũng chưa có gì cả

Lại hỏi thăm về việc làm ăn, Minh Tường tổng tài, Trung thư ký, Nam CEO, Chi trưởng phòng, Linh trợ lý, Mai Anh bèo nhất, nhân viên quen

Chơi được một lúc đã 11 giờ Nam đã say mềm, bọn họ đành gọi cho cô vợ nhỏ của Nam, một loáng chị dâu liền tới. Chị dâu nhỏ người miền nam nhỏ nhắn khá xinh, thấy Nam say như vậy liền nhìn mặt, lần này Nam khổ đơ tay chị dâu dài đây

Còn năm người lại đi tầng hai, quán Karaoke là địa điểm lí tưởng mà.

- Ấy mỗi người chọn một bài đi
- Toàn lũ hát như nghêu rống
- Kệ đi hát cho có phong trào chứ không vào quán hát để uống nước ngọt à
- Cho bài thất tình
- Ấy Minh Tường là người khai trương à, mà mày thất tình khi nào vậy

Ai trong đây lại không biết Minh Tường thất tình bao giờ chẳng qua không tiện nói ra thôi.

Minh Tường cũng muốn hát cho Mai Anh nghe cho cô biết hẳn trước đây không có ý cũng không muốn bỏ rơi cô

Mọi người không thể tưởng tượng người tiếp theo hát lại là Mai Anh, cô hát bài Nụ hồng mong manh.

Thôi rồi hai người này thật không thể cứu vãn nổi rồi

Người tiếp theo lên hát là Linh hát bài người yêu cũ, trời sao giống diễn đàn luy tình vậy

Kế nữa là Trung hát em của quá khứ, không phải chứ có cần thiết phải như vậy không

Cuối vòng là Chi hát bao giờ lấy chồng, cuối cùng cũng có một người bình thường

Hết người nọ hát tới người kia gào thối chốc đã 2 giờ, mọi người chuẩn bị ra về, Mai Anh mới nói

- Mọi người hôm nay tôi gọi mọi người đến đây muốn nói một chuyện
- Em nói chuyện gì sao không nói lúc Nam vẫn ở đây
- Chuyện này năm người chúng ta nói là đủ, bữa này coi như tận duyên đại học của chúng ta, sau này dù mọi người có là bạn hay là gì thì tình nghĩa đã đứt

Nói đến đây mọi người đều trầm mặc quá thật khúc mắc của năm người bọn họ đã lớn quá rồi

- Nhất là anh Minh Tường tôi chính thức tuyên chiến với anh

Bạn đang đọc truyện *Cậu Nhóc Á! Cố Gắng Lên!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.